

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

MET HET BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

06-03-2001

14:15 uur

mardi

06-03-2001

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de criminaliteit in mega-dancings naar aanleiding van de Zillion-reportage" (nr. 3511)

Sprekers: **Tony Van Parys, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de terugkeer van Marc Dutroux naar de gevangenis van Aarlen" (nr. 4029)

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de werkzaamheden van de commissie-Franchimont en de evaluatie van de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek" (nr. 4034)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het vervolgingsbeleid inzake onttrekking van minderjarigen door de ouders en familieoverlating" (nr. 4035)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de drie aan de commissie Franchimont onttrokken prioriteiten" (nr. 4036)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "het wettelijk minimumkapitaal van NV's en BVBA's" (nr. 4045)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de autonome politieafhandeling" (nr. 4047)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de problemen die zich voordoen inzake de evaluatie van magistraten" (nr. 4049)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen,** minister van Justitie

SOMMAIRE

Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la criminalité dans les grandes discothèques suite au reportage sur "le Zillion"" (n° 3511)

Orateurs: **Tony Van Parys, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "le retour de Marc Dutroux à la prison d'Arlon" (n° 4029)

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les travaux de la commission Franchimont et l'évaluation de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction" (n° 4034)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la politique de poursuite en matière d'enlèvement d'enfant et d'abandon de famille" (n° 4035)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les trois priorités retirées à la commission Franchimont" (n° 4036)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le capital minimum légal des sociétés anonymes et sociétés privées à responsabilité limitée" (n° 4045)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le traitement autonome des plaintes par les services de police" (n° 4047)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "les problèmes qui se présentent quant à l'évaluation des magistrats" (n° 4049)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen,** ministre de la Justice

Samengevoegde mondelinge vragen van - de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de bijzonder gunstmaatregelen voor gevaarlijke criminelen" (nr. 4066) - de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "een poging tot doodslag tijdens een intiem bezoek in de gevangenis van Leuven" (nr. 4070)	16	Questions orales jointes de - M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "les mesures de faveur spéciales dont bénéficient des criminels dangereux" (n° 4066) - M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "une tentative de meurtre au cours d'une visite intime à la prison de Louvain" (n° 4070)	16
<i>Sprekers:</i> Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de klachten van het psycho-sociaal personeel van het gevangeniswezen" (nr. 4067)	19	Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "les plaintes exprimées par le personnel psycho-social du secteur pénitentiaire" (n° 4067)	19
<i>Sprekers:</i> Bart Laeremans, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Bart Laeremans, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "het organiseren van criminele activiteiten vanuit de gevangenis" (nr. 4068)	21	Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'organisation d'activités criminelles depuis les prisons" (n° 4068)	21
<i>Sprekers:</i> Bart Laeremans, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Bart Laeremans, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het immobilisme in het onderzoek tegen een maffiaspeurder" (nr. 4071)	22	Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'immobilisme observé dans l'enquête sur un enquêteur spécialisé dans les questions relatives à la mafia" (n° 4071)	22
<i>Sprekers:</i> Tony Van Parys, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Tony Van Parys, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 06 MAART 2001

14:15 uur

De vergadering wordt geopend om 14.24 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.

La séance est ouverte à 14.24 heures par M. Fred Erdman, président.

De **voorzitter**: Collega's, wij hebben een probleem: wij hebben hier geen beeldschermen. De VTM wil de band niet laten zien. Ik geef daarom onmiddellijk het woord aan de heer Van Parys, die voor een toelichting zal zorgen. Men heeft me wel gezegd dat de beelden van alle in de Zillion aanwezige politici niet werden uitgezonden.

01 Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de criminaliteit in mega-dancings naar aanleiding van de Zillion-reportage" (nr. 3511)

01 Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la criminalité dans les grandes discothèques suite au reportage sur "le Zillion"" (n° 3511)

01.01 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal proberen het gebrek aan audiovisueel materiaal te compenseren door met het aanwezige verbale talent de sfeer tot uitdrukking te brengen. Die sfeer inspireerde de vraag die ik aan de minister zou willen stellen. Ik meen dat de reportage over de Zillion en andere megadancings ons allen erg heeft verrast. Ik geloof dat velen de ogen opensperden bij het zien van de reportage en geschrokken waren door de beelden en de activiteiten die worden ontplooid in dergelijke gelegenheden. Volgens mij is het goed dat we daarop ingaan in de commissie voor de Justitie, en wel vanuit een dubbel oogpunt.

Een eerste oogpunt zijn de vaststellingen zelf ter plaatse. Ik wil aan de minister vragen op welke wijze Justitie reageert op de feiten zoals ze in de reportage werden getoond. Die feiten wekten

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 06 MARS 2001

14:15 heures

duidelijk de indruk dat er ernstige misdrijven werden gepleegd in aanwezigheid of met deelname van minderjarigen.

De tweede vraag sluit hierbij aan en is naar mijn aanvoelen belangrijker. Hoe gebeurt de vervolging van een aantal criminele activiteiten die blijkbaar plaatsvinden in het milieu van de megadancings? Die misdrijven vind ik ergerlijk omdat men uitgaat van winstbejag: men beoogt en realiseert grote winsten door onder meer minderjarigen als slachtoffer te gebruiken. Ik meen dat vooral dat laatste weerzin opwekt. Minderjarigen zijn kwetsbaar en niet altijd weerbaar. Als zij op zo'n manier worden geëxploiteerd en als er op die manier grof geld mee wordt verdiend, dan meen ik dat het vervolgingsbeleid tegen dit soort misdrijven prioriteit moet krijgen. Is de minister bereid om aan bijvoorbeeld de dienst Strafrechtelijk Beleid de opdracht te geven om meer inzicht te krijgen in de criminaliteit die in de omgeving van die megadancings gebeurt?

Volgens mij hebben wij daar te weinig inzicht in. Het probleem aankaarten was de verdienste van de reportage. Wij hebben te weinig inzicht inzake de verschillende vormen van criminaliteit die zich in dit milieu voordoen ten aanzien van minderjarigen, onder meer met betrekking tot het bewaren van de goede zeden, maar ook inzake de drugscriminaliteit. Ik herinner mij dat bij drugcontroles in de buurt van megadancings onstellende vaststellingen gedaan werden. Er werden veel minderjarigen en meerderjarigen aangetroffen die in de dancings drugs gebruikt hadden en zich nadien in het verkeer begaven.

Ik wil een voorstel doen. Aan de dienst Strafrechtelijk Beleid kan opdracht gegeven worden om een dossier samen te stellen omtrent de criminaliteit in deze megadancings. Op basis daarvan kunnen aan het College van procureurs-generaal voorstellen gedaan worden met het oog

op het efficiënt vervolgen van deze criminaliteit. Ik heb in de pers vernomen dat sommige exploitanten voorstellen hebben gedaan in verband met een label dat aan sommige dancings gegeven zou kunnen worden. Deze zouden dan 'crimineelvrij' zijn. Dit kunnen interessante initiatieven zijn.

Ik denk dat men veel verder moet gaan. Ik meen dat Justitie haar verantwoordelijkheid moet nemen. Eerst moet inzicht gekregen worden in de klaarblijkelijk vele vormen van criminaliteit die in deze etablissementen terug te vinden zijn. Op basis daarvan kunnen concrete acties uitgewerkt worden door het College in het kader van het vervolgingsbeleid. Dit moet een prioriteit worden omdat jonge mensen dikwijls het slachtoffer zijn. Tot zover de vraag die ik aan de minister wil stellen en de suggestie die ik wil doen.

01.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Parys, de feiten uit de reportage hebben ons verrast. Slechts weinigen wisten wat daar exact plaatsgreep.

Om te antwoorden op uw twee vragen heb ik contact opgenomen met de procureur des Konings te Antwerpen. Dit zal mij trouwens ook in de mogelijkheid stellen even dieper in te gaan op uw suggestie.

Mijnheer de voorzitter, wat de feiten betreft die in de reportage te zien waren, werd door de procureur des Konings te Antwerpen op 20 februari 2001 een gerechtelijk onderzoek gevorderd. Dit wil zeggen dat de procureur des Konings een onderzoeksrechter heeft aangesteld om deze zaak te onderzoeken tegen twee personen en tegen onbekenden op basis van een viervoudige kwalificatie: aanhitsing tot ontucht van een minderjarige boven de 16 jaar, openbare zedenschennis en handelingen ten opzichte van minderjarigen, openbare zedenschennis door loutere handelingen ten aanzien van andere aanwezigen en aanhitsing tot ontucht door gebaren.

Mijnheer Van Parys, wat het tweede deel van uw vraag betreft, moet ik u meedelen dat de procureur des Konings te Antwerpen zich zeer goed bewust is van het feit dat megadancings probleemgebieden zijn als het gaat om strafrechtelijke inbreuken die worden gepleegd ten aanzien van minderjarigen. Ik verwijs trouwens naar het recente initiatief van deze Kamer om een wet op de strafrechtelijke bescherming van de minderjarige goed te keuren. Dit is een duidelijk signaal van de politieke wereld dat deze zwakkere

categorie personen hoe dan ook moet worden beschermd.

De procureur des Konings meldt mij dat hij de misdrijven in de megadancings, voor zover het gaat om misdrijven ten overstaan van minderjarigen, in het rechtsgebied Antwerpen als prioritair zal behandelen. De megadancings maken trouwens regelmatig voorwerp uit van controles op drugstrafiek en drugsgebruik. In de rand daarvan deelt de procureur des Konings van Antwerpen mij mee dat hij geen kennis had van dergelijke schouwspelen omdat die niet plaatsvonden tijdens de controles.

Ik wil ook even op uw suggestie ingaan, mijnheer Van Parys. Moet de Dienst Strafrechtelijk Beleid worden ingeschakeld om op deze materie te reageren? Ik word nu pas met deze vraag geconfronteerd. Ik heb daarop dan ook geen pasklaar antwoord maar ik wil daarover wel nadenken. Al vind ik dat het antwoord van de procureur des Konings van Antwerpen mij geruststelt. Hij weet immers dat het een prioritair probleem is en hij behandelt het ook als dusdanig. Met andere woorden, hij past het strafrechtelijk beleid toe zoals dit werd gevraagd, namelijk dat de zwakkere categorie van de minderjarigen de nodige bescherming zou krijgen.

Mijnheer de voorzitter, alvorens over te gaan tot het vragen van een dergelijk onderzoek aan de Dienst Strafrechtelijk Beleid zal ik dit probleem voorleggen aan het College van de procureurs-generaal want ik wil dat in heel België een zelfde strafrechtelijk beleid wordt gevoerd. Ik moet dit afspreken op de daarvoor geëigende plaats, namelijk het College van de procureurs-generaal. Mijnheer Van Parys, ik zal uw suggestie daar trouwens ter sprake brengen. Nu we over een goed geherstructureerde Dienst Strafrechtelijk Beleid beschikken, lijkt het mij immers niet ondenkbaar dat het College van de procureurs-generaal zal beslissen dat een onderzoek moet plaatsvinden naar de criminaliteit in megadancings.

01.03 **Tony Van Parys** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord, dat mij op een aantal punten genoeg doet.

Ten eerste blijkt effectief dat het Antwerps parket zijn verantwoordelijkheid op zich heeft genomen en een gerechtelijk onderzoek naar de vaststellingen in de reportage heeft gevorderd. Een van de belangrijkste overweging is dat er criminele feiten zijn gepleegd. Het gaat onder andere over openbare zedenschennis en ontucht

tegenover minderjarigen. Voor mij moet er worden opgetreden, niet zozeer om wie er de slachtoffers van zijn, maar wel omdat niet streng genoeg kan worden opgetreden tegen degenen die kwetsbare personen exploiteren en daarmee hoge winsten binnenrijven.

De aanpak in het concrete dossier lijkt mij de goede. In het gerechtelijk onderzoek zal moeten worden uitgemaakt wat er moet gebeuren.

Dan is er de algemene problematiek. Mijnheer de minister, u hebt gelijk door te stellen dat u gerustgesteld bent omdat de procureur te Antwerpen zijn verantwoordelijkheid op zich neemt. Toch denk ik dat wij het fenomeen in het geheel van criminaliteit in megadancings grondig moeten analyseren. Ik neem aan dat u daarover eerst nog het advies aan het college moet vragen. In ieder geval lijkt het fenomeen mij zeer complex. Ik spreek dan niet alleen over ontucht of openbare zedenschennis of zedenfeiten. Ook dealen van drugs komt zeer regelmatig voor in sommige van deze megadancings. Ga de vaststellingen maar eens na: soms is 40 tot 50% van de bezoekers van megadancings die nadien worden gecontroleerd, onder invloed van drugs. Het probleem is dan toch wel bijzonder groot, denk ik. Een initiatief in verband met het strafrechtelijk beleid lijkt mij dan ook enorm belangrijk. Ik vraag u om, eenmaal u de zaak bij het college van procureurs-generaal aanhangig hebt gemaakt, ons in kennis te stellen van de initiatieven die u op basis van dat contact zult nemen, zodat wij die vorm van criminaliteit en het fenomeen op de voet kunnen volgen en daarop ook gepast kunnen reageren.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de terugkeer van Marc Dutroux naar de gevangenis van Aarlen" (nr. 4029)

02 Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "le retour de Marc Dutroux à la prison d'Arlon" (n° 4029)

02.01 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de gedetineerde Marc Dutroux heeft de strafinrichtingen al heel wat kopbrekens bezorgd. Na zijn terugkeer uit de gevangenis van Brugge naar die van Aarlen, hebben de cipiers hun klachten in de openbaarheid gebracht. Via de media vernamen wij dat de cipiers klaagden over de werkdruk en de psychische last. Daar kunnen

wij uiteraard begrip voor opbrengen. Drie zaken vielen mij in het bijzonder op.

Ten eerste vind ik opmerkelijk dat er in Brugge negen cipiers belast waren met de bewaking van Marc Dutroux. Nochtans bevond deze zich al in het zwaar bewaakt gedeelte van de gevangenis. Voor zover de gegevens die wij hebben juist zijn, dienen er in Aarlen slechts vijf cipiers voor de bewaking van Marc Dutroux in te staan. Kan u dit verschil in aantal verklaren? Kan u mij ook zeggen of die vijf cipiers volstaan? Is de klacht van deze cipiers gegrond, zijn ze met andere woorden met te weinig voor deze taak? Is het mogelijk binnen de bestaande kaders om dit aantal op te trekken en bent u dat ook van plan? Als dit mogelijk is, zal dat dan repercussies hebben op de werkdruk en de werklust van de andere cipiers in de gevangenis van Aarlen?

Ten tweede, een andere klacht van de cipiers had betrekking op de voorkeursbehandeling die Marc Dutroux krijgt. In het bijzonder klaagden zij de milde houding van het bestuur der strafinrichtingen aan. Klopt het dat Marc Dutroux inderdaad een zachtere behandeling geniet dan de andere gedetineerden? Kan u dit bevestigen of ontkennen?

Ten derde lieten de cipiers ons weten dat het gedrag van Marc Dutroux schandelijk is en niet te harden. Daarom moeten er af en toe maatregelen worden genomen. Wanneer zij echter maatregelen voorstellen, is steeds het fiat van de minister nodig. Kan u dit bevestigen? Geldt deze regeling ook voor andere gedetineerden? Zo niet, waarom wordt er dan een onderscheid gemaakt?

02.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega's, alvorens in te gaan op de gestelde vraag wens ik mijn waardering uit te drukken voor de wijze waarop de bewakers in de gevangenis van Aarlen zich nu al verschillende jaren kwijten van hun moeilijke taak.

Het beroep van cipier is sowieso niet eenvoudig uit te oefenen en ik ben mij ervan bewust dat de bewaking van bepaalde gedetineerden, en in het bijzonder iemand zoals Dutroux, nog meer druk met zich brengt.

Mijnheer Verherstraeten, voor het formuleren van uw vraag over de verzuchtingen van de cipiers baseert u zich wellicht op de verklaringen in een aantal kranten, van twee bewakers, in verband met de ergerlijke wijze waarop zij hun beroepsbezigheden moeten uitoefenen.

Van de directeur-generaal van de betrokken strafinrichtingen vernam ik dat betrokken beampten vooral misnoegd zijn omwille van de reacties van sommige van hun Brugse collega's. Inderdaad, terwijl in Aarlen de bewaking van Dutroux op zeer professionele wijze wordt georganiseerd, lokte de kortstondige overbrenging van betrokkene naar Brugge veel commentaar uit en het is precies daaromtrent dat de bewakers van Aarlen het vrij moeilijk hebben.

Voorts verkies ik het niet meteen in te gaan op de vraag in verband met de verhoging van het aantal bewakers. Dit aspect van de organisatie van de strafinrichtingen heeft immers te maken met de interne en de externe veiligheid. Bovendien moet elk geval afzonderlijk worden beschouwd; hiermee bedoel ik dat de situatie voor elke gevangenis afzonderlijk moet worden nagegaan.

Er werd ook gevraagd of Dutroux een voorkeursbehandeling krijgt. In dat verband kan ik slechts vaststellen dat betrokkene de Belgische Staat heeft gedagvaard en aangeklaagd omdat hij, althans volgens zijn beweringen, onmenselijk wordt behandeld. Er wordt gesproken van een voorkeursbehandeling, maar volgens mij gaat het veeleer om een aangepast regime. Bepaalde veroordeelden worden, bijvoorbeeld omwille van hun persoonlijkheid, hun vluchtgevaarlijkheid of andere specifieke omstandigheden, in een specifiek regime ondergebracht, waarbij veelvuldige controles noodzakelijk zijn en afzondering van anderen geboden is. Bij andere gedetineerden moeten medische aspecten in aanmerking worden genomen, hetgeen ook een aparte behandeling met zich brengt.

Wat Dutroux betreft, zijn vluchtgevaarlijkheid werd in het verleden reeds aangetoond; men kent het personage en men weet hoe hij functioneert. In die omstandigheden werd de beslissing, die tot de bevoegdheid van de Aarlense strafinrichting behoorde, om voor betrokkene te voorzien in een aangepaste bewaking, op professionele wijze uitgevoerd.

Dat de toestemming van de minister vereist zou zijn telkens er maatregelen worden genomen ten aanzien van Dutroux, is uit de lucht gegrepen. Ik weet niet wie een dergelijke bewering heeft verspreid. Hoe dan ook, zowel mijn voorgangers als ikzelf weten zeer goed dat wat dit aspect betreft, de gevangenisdirectie bevoegd is om beslissingen te nemen; de minister wordt hiervan alleen maar in kennis gesteld en daarmee is de kous af. Misschien is dat het garen dat sommigen willen spinnen om te beweren dat de minister van

Justitie zijn vroegere rol nog steeds niet is vergeten. Wellicht hebben zij dat gerucht hieruit geput en de wereld ingestuurd, maar ik bevestig u hierbij daar er niets van aan is.

02.03 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik stel met genoeg vast dat er geen tussenkomsten hebben plaatsgevonden.

Mijnheer de minister, de lof die u aan het adres van de cipiers in het algemeen en deze van Brugge en Aarlen in het bijzonder uit, siert u. Ik stel dat op prijs. Ik stel alleen vast dat het verschil tussen 9 en 5 – een verhouding van quasi 100% – weinig concreet wordt aangepakt. De cipiers blijven met hun klachten voor een stuk op hun honger zitten, buiten de lovende woorden die u verkondigt. Dat betreurt ik.

02.04 Minister Marc Verwilghen: Ik zou dit willen relativeren, collega Verherstraeten. De gevangenis neemt de beslissing op welke wijze ze de bewaking zal uitvoeren. Waarom men deze extra maatregel in Brugge zo ruim heeft genomen, is mij niet onmiddellijk duidelijk, tenzij op een bepaald ogenblik de betrokkene naar buiten moest worden gebracht om buiten de gevangenis, in een nabije kliniek, te worden onderzocht. Misschien heeft dat aan de basis gelegen van de extra maatregelen die men in Brugge heeft genomen. Men weet immers uit het verleden dat een verplaatsing van Dutroux niet van gevaar is ontbloeit. Denk aan het ogenblik waarop hij zijn dossier heeft ingekeken op de griffie in Neufchâteau en de gevolgen die daaraan moeten worden verbonden. Ik neem aan dat deze elementen allemaal een rol hebben gespeeld.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de werkzaamheden van de commissie-Franchimont en de evaluatie van de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek" (nr. 4034)

03 Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les travaux de la commission Franchimont et l'évaluation de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction" (n° 4034)

03.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de

verdere hervorming van het strafprocesrecht is een van de belangrijke materies waarin wetgevend werk verwacht wordt. Tijdens de vorige regeerperiode werd de "kleine Franchimont" goedgekeurd. De "grote Franchimont", het grote pakket van het Wetboek van Strafvordering, is nog niet herzien. Het wetboek dateert van 1808. Als kersvers minister hebt u hierover een geruchtmakend interview gegeven. U verklaarde de werkzaamheden van de commissie niet te zullen verlengen. U hebt dat later genuanceerd en bent op uw boude verklaringen teruggekomen. U zei dat de heer Franchimont u een bundel van 245 bladzijden had overhandigd die ongeveer 90% vertegenwoordigt van het werk dat de commissie moest doen. U beloofde het document te bestuderen en het Parlement op de hoogte te houden. Dat was in september 1999. We weten dat de professoren Denauw en Van den Wyngaert ontslag hebben genomen. De geruchten doen de ronde dat u – zoals uw voorgangers – zou geprobeerd hebben de commissie opnieuw taal- en cultuurevenwichtig samengesteld te krijgen. Naar verluidt bent u tot op heden niet in uw opzet geslaagd.

Mijnheer de minister, hoeveel Nederlandstaligen en Franstaligen maken deel uit van de commissie? Bestaat het onevenwicht nog steeds? Is het correct dat u nieuwe leden hebt gezocht? Wat is het resultaat? Hebt u sinds september 1999 nog bijkomende documenten met voorontwerpen van de commissie ontvangen? U had beloofd het Parlement op de hoogte te houden. Wat is uw standpunt inzake de nota van de commissie? Het wetsvoorstel Erdman strekte ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen aan de kleine Franchimont. Wat is uw standpunt inzake de evaluatie van het ontwerp Franchimont?

03.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, het is u ongetwijfeld bekend dat de eigenlijke opdracht van de commissie-Franchimont ertoe strekte een volledig nieuw wetboek van strafvordering uit te schrijven. Dit is een titanenwerk. Een deel van de opdracht is voltooid en werd de kleine Franchimont genoemd.

Op een bepaald ogenblik drong de vraag zich op of men ofwel de commissie haar werkzaamheden zou laten voltooien, ofwel voor de nog niet ingevulde taken andere opties zou kiezen.

Ik ga dieper in op uw specifieke vragen. Wat de samenstelling van de commissie betreft, kan ik meedelen dat zij bestaat uit de heer Allegaert, onderzoeksrechter te Kortrijk, professor Traest uit

Gent, de heer Moyersoën, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, de heer Dejemeppe, procureur des Konings te Brussel, professor Franchimont, de heer Nauwinck, advocaat-generaal te Brussel en de heer Bosly, hoogleraar aan de UCL.

Dat betekent dus dat er momenteel een Nederlandstalig lid te kort is indien men een taalevenwicht zou willen behouden. Op een bepaald ogenblik heeft mijn kabinet contact opgenomen met Nederlandstalige professoren die naam en faam genieten in het strafrecht en de strafvordering om desgevallend in deze commissie te zetelen, aangevuld met deze waarover ik het later zal hebben, op het ogenblik dat de werkzaamheden van deze commissie ter sprake zullen komen.

Op uw tweede vraag moet ik antwoorden dat er sedert september 1999 geen nieuwe studies of ontwerpen zijn geweest vanwege de commissie. Dit is niet verwonderlijk want dat was ook voor een deel de afspraak die met professor Franchimont werd gemaakt.

Ten derde wordt er thans overgegaan tot een volledige herlezing en/of aanpassing waar nodig van het document, omdat dit eentalig was opgesteld. Ondertussen werd hiervan een vertaling opgemaakt maar heeft de commissie gevraagd om die ook nog eens volledig te mogen herlezen en aan te passen. Natuurlijk moet men er ook rekening mee houden dat, indien er nog iemand zou bijkomen, deze laatste toch ook wellicht zijn zeg over deze situatie zal willen doen. De eerstvolgende vergadering met de commissie zal nog deze week op 9 maart plaatsvinden.

Ten vierde wordt de aangelegenheid als dusdanig vanuit het college van de procureurs-generaal verder opgevolgd door advocaat-generaal Liegois. Dit belet niet dat de eerste evaluatie, die dateert van november 1999, nog voldoende stof tot nadenken biedt om eventuele correcties uit te voeren. Wij hebben reeds een eerste trein met correcties uitgevoerd maar wellicht zullen wij verder moeten gaan. Het uiteindelijke doel is over een volledig wetboek van strafvordering te kunnen beschikken. Ik wil het professor Franchimont, die daar toch voor een groot deel zijn levenswerk van gemaakt heeft, niet ontnemen om de werkzaamheden niet tot een goed einde te zien brengen, al zal ik u straks ook antwoorden welke deelfacetten nu momenteel door wie worden uitgevoerd, onder welke voorwaarden en hoe die zullen worden ingepast in het globaal concept. Dit is wat wij allemaal wensen. Ik denk dat een goede

wetgever ook effectief wenst dat er een wetboek van strafvordering komt, een echte steun, zodanig dat hij niet op een pretoriaanse wijze met rechtspraak en een stukje rechtsleer, op de haken en ogen van de oude wet, die reeds dateert uit de Napoleontische periode, een pasklaar antwoord kan geven.

03.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb weliswaar een aantal bijkomende verduidelijkingen gekregen maar ik maak mij toch wel een beetje zorgen over het verloop van die werkzaamheden. Bij onze interpellatie van 29 september 1999 was er "toevallig" de dag voordien een onderhoud geweest met professor Franchimont die u toen dat document overhandigde. Ik begrijp nu dat er "toevallig" op 9 maart een eerstvolgende nieuwe vergadering is. Ik heb de indruk dat dit alles niet zo vlug vordert, maar toch pakken geld kost. Ik heb bij u eens geïnformeerd naar de kostprijs van de uitbesteding van die wetgevende initiatieven. Indien ik het goed heb, kost het project-Franchimont 5 miljoen frank per jaar namelijk aan de 4 universiteiten elk 1.250.000 frank per jaar. Sinds de aanstelling van de commissie in 1991 betekent dit op 10 jaar tijd een kostprijs van 35 à 40 miljoen, zelfs met het niet meer participeren van de Antwerpse universiteit.

Er zou nu een herlezing gebeuren van een document dat reeds dateert van september 1999. Ik zou toch willen vragen dat het Parlement op een of andere manier bij dat grote werk kan betrokken worden, al was het maar door tussentijdse teksten te krijgen zodanig dat wij daarover een proactief debat kunnen voeren en dat wij die werkzaamheden kunnen volgen. Immers, indien alles wordt toevertrouwd aan commissies van professoren met daarbij aan Nederlandstalige zijde een grote resistentie ten opzichte van de visies op het strafproces van professor Franchimont, dan ben ik daarover toch een beetje bezorgd.

Tot slot heb ik begrepen dat u probeert een Nederlandstalig lid aan te trekken maar dat dit tot nu toe niet gelukt is.

03.04 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, wat de kostprijs betreft kan ik de heer Bourgeois geruststellen; momenteel verlopen de werkzaamheden "en veilleuse". Buiten de vertaling die overigens terug werd overgemaakt aan de commissie, werden geen bijzondere financiële inspanning geleverd. De vertaling werd door Justitie zelf op punt gezet.

Op dat vlak had de commissie enige ervaring. Immers, in 1994 als ik mij niet vergis, kwam eveneens een vertaling holderdebolder tot stand, wat kwaad bloed zette langs Nederlandstalige kant en terecht, want die vertaling was onleesbaar. Ik neem aan dat de commissie zulks geen tweede keer zou laten gebeuren, vandaar de herlezing.

Wat de gekozen datum betreft, dat is zuiver toeval. Wil men een aantal personen met een drukke agenda en van wie ik daarnet de namen noemde, samenbrengen, dan moet ruim anderhalve maand op voorhand een datum worden belegd.

03.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, heb ik het goed begrepen dat de betalingen momenteel worden stopgezet? Dat de lopende contracten ten bedrage van 1.250.000 Bfr per jaar en per universiteit momenteel zijn opgeschort omdat er geen bijkomende werkzaamheden zijn? Hoe dan ook, het zal nog steeds een belangrijk bedrag vertegenwoordigen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het vervolgingsbeleid inzake onttrekking van minderjarigen door de ouders en familieverlating" (nr. 4035)

04 Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la politique de poursuite en matière d'enlèvement d'enfant et d'abandon de famille" (n° 4035)

04.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag handelt over het vervolgingsbeleid inzake onttrekking van minderjarigen door de ouders - het niet naleven van het omgangsrecht waaromtrent rechterlijke beslissingen bestaan - en familieverlating - met - betaling van het onderhoudsgeld.

Het gaat om een maatschappelijke problematiek die heel wat personen raakt, gezien het hoog aantal echtscheidingen. Uit de pers, uit lezersbrieven in kranten en uit reacties die de parlementsleden ontvangen, blijkt dat heel wat personen die in een echtscheidingsproblematiek zijn verwickeld en ook grootouders worden geconfronteerd met problemen omtrent het omgangsrecht.

Een dergelijke situatie heeft enorme implicaties. Als het omgangsrecht niet correct wordt toegepast, leidt dit vooral bij jonge kinderen tot vervreemding ten aanzien van de ouder bij wie het omgangsrecht wordt verhinderd

Hetzelfde geldt wat het probleem van het onderhoudsgeld betreft. In dat verband werden in het Parlement trouwens al voorstellen geformuleerd tot oprichting van een alimentatiefonds. Per definitie zijn het de eenoudergezinnen die het met een inkomen moeten stellen en het zo nodige onderhoudsgeld voor de kinderen moeten ontberen.

Wat het omgangsrecht betreft hebben de gerechtsdeurwaarders een richtlijn aangenomen ertoe strekkend de uitvoering niet al te streng door te zetten door bijvoorbeeld lijfelijke dwang te gebruiken. Er is dus als het ware sprake van weigering van rechtsmacht, hetgeen uiteraard tot wrevel leidt bij diegenen die een vonnis niet zien uitvoeren.

Een strafrechtelijke procedure zou terzake de ultieme remedie kunnen zijn, maar uit ervaring weet ik dat het vervolgingsbeleid zeer verschillend is van arrondissement tot arrondissement. In sommige arrondissementen treedt men snel op, in andere pas na een zevental klachten en naar verluidt worden in sommige arrondissementen dergelijke klachten als onbelangrijk beschouwd en treedt men helemaal niet op, in welk geval de mensen hun vertrouwen in Justitie uiteraard verliezen.

Vandaar, mijnheer de minister, dat ik een aantal beleidsondersteunende vragen wil formuleren.

Mijnheer de minister, hoeveel klachten werden er de laatste drie jaar ingediend op basis van de artikelen 369bis en 391bis – ik denk uiteraard aan de jaren waarvoor statistieken werden opgesteld? Recente cijfers terzake lijken mij belangrijk om in dit verband een degelijk beleid uit te werken.

Ik denk dat het op beleidsondersteunend vlak belangrijk is dat we deze gegevens krijgen. Hebt u er zicht op hoeveel klachten er in deze problematiek leiden tot vervolging en hoeveel er leiden tot seponering? Hebt u ook zicht op de snelheid van de reactie? Ik heb het hierbij dan over de tijdsspanne van de eerste klacht tot de effectieve vervolging, die naar mijn aanvoelen sterk verschilt van arrondissement tot arrondissement. Ten slotte had ik graag geweten of u dit als een prioriteit beschouwt in uw vervolgingsbeleid, of u hieromtrent een richtlijn

hebt uitgevaardigd en of u als bevoegd Minister van plan bent door een richtlijn voor een uniform vervolgingsbeleid te zorgen.

04.02 Minister **Marc Verwilghen**: Collega Bourgeois, uw vraag is belangrijk in het licht van het debat dat binnenkort zal plaatsvinden en waar men eigenlijk een soort hoorrecht zal houden van een aantal mensen die betrokken zijn bij het tot stand brengen van een ondersteuningsfonds voor de betalingen van onderhoudsgelden. Dit is een discussie die al enige tijd in het Parlement woedt, maar nog niet ten einde gevoerd werd.

In deze context zijn de statistische gegevens natuurlijk relevant en kunnen ze ons toch wel iets leren. Als antwoord op de vraag hoeveel klachten aangevoerd werden op basis van 396bis en 391bis van het Strafwetboek gedurende de laatste drie jaar waarvan er statistieken bestaan moet ik u zeggen dat ik gisteren nog een document heb ontvangen van de Dienst Strafrechtelijk Beleid. Mijnheer de Voorzitter, ik ben bereid u straks deze cijfers te geven omdat deze duidelijk aantonen hoe men per gerechtelijk arrondissement deze twee artikels toepast. Zoals de Directie Geïntegreerde Politiewerking ons meedeelt moeten we goed voor ogen houden dat de verstrekte cijfers niet het aantal klachten maar wel het aantal feiten vertegenwoordigen, die destijds door de drie algemene politiediensten werden geregistreerd. Er zijn namelijk vanzelfsprekend feiten die voorafgaan aan de vernieuwing en de reorganisatie van de politiediensten.

Krachtens de nomenclatuur van de Directie Geïntegreerde Politiewerking betreft het cijfers voor het artikel 369bis en gaat het om het aantal opgetekende feiten onder de titel “inbreuken betreffende de bewaring van kinderen, gepleegd door de ouders” en deze van 391bis onder de titel “verlating van de familie”. Dit werd dus opgesplitst. Het vergelijkend aantal feiten voor 369bis in 1997 en 1998 luidt als volgt; in 1997 waren er 1.490 feiten, en in 1998 1.361. Voor het artikel 391bis waren er in 1997 1.101 feiten en in 1998 929 feiten.

Vervolgens kom ik tot de vergelijking van het aantal feiten in 1998 en 1999. Voor het artikel 369bis waren er in 1998 1.773 feiten en in 1999 1.779 feiten. U ziet dat dit cijfer ongeveer stabiel blijft. Voor artikel 391bis waren er in 1998 957 feiten en 809 feiten in 1999. De cijfers in de eerste vergelijking zijn opgesteld op grond van gegevens die verstrekt werden door 553 gemeenten en deze van de tweede vergelijking op basis van gegevens verstrekt door 560 gemeenten.

Uw tweede vraag was gericht op het aantal klachten dat leidde tot seponeringen en vervolgingen. Daar geeft de Dienst voor Strafrechtelijk Beleid statistische gegevens met betrekking tot de veroordelingen, opschortingen en interneringen. Deze statistieken werden opgesteld op basis van veroordelingsbulletins, de adviezen houdend de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en de interneringsbulletins die aan de Dienst voor het Centraal Strafregister werden bezorgd en die door de strafrechtbanken uitgesproken besluiten bevatten die in kracht van gewijsde zijn gegaan. U weet dat de meest recente statistieken met betrekking tot die veroordelingen dateren van 1996. Ze zullen trouwens zeer lang worden gepubliceerd. Voor dat jaar blijkt - het is trouwens het laatste referentiejaar waarvoor we resultaten hebben - dat inzake het niet afgeven van een kind volgens artikel 369bis en artikel 367 van het Strafwetboek het 111 veroordelingsbulletins voor 111 veroordeelde individuen betrof en 71 adviezen van opschorting.

Inzake verlaten van familie - artikel 391bis van het Strafwetboek - waren er 747 veroordelingsbulletins voor 741 veroordeelde individuen en 115 adviezen tot opschorting. Meer cijfers in dat verband zal ik u straks meedelen.

Het aantal seponeringen op grond van artikel 369bis en 391bis van het Strafwetboek moet volgens de dienst strafrechtelijk beleid met veel omzichtigheid worden benaderd. In een aantal parketten vond de integratie van sommige informaticagegevens nog niet of slechts gedeeltelijk plaats, enerzijds, en het risico is niet denkbeeldig dat de gegevens niet uniform zijn opgesteld, anderzijds. In de toekomst is een grotere uniformering vereist om de cijfers van de diverse gerechtelijke arrondissementen correct te integreren.

Ik kom thans tot het aantal seponeringen. Ten eerste, met betrekking tot artikel 369bis van het Strafwetboek over het niet afgeven van kinderen: in 1998 werden 7.222 dossiers geseponeerd; in 1999 bedroeg dat aantal 7.530 en in 2000 ging het om 6.767 gevallen. Ten tweede, met betrekking tot artikel 391bis van het Strafwetboek, over familieverlaten: in 1998 werden 2.013 dossiers geseponeerd, in 1999 bedroeg dat aantal 2.274 en in 2000 ging het om 1.869 gevallen.

Hoewel er nog geen cijfers bestaan omtrent de snelheid van de reactie van de verschillende parketten terzake, kan toch worden vastgesteld

dat elke zaak van hoederecht en van familieverlaten verschilt van geval tot geval en een specifiek antwoord behoeft binnen de termijn die daarvoor nodig is. Vaak gebeurt het dat maand na maand een nieuwe klacht wordt neergelegd, hetgeen voor een vertragend effect zorgt aangezien de politiediensten moeten verzoeken de klachten niet systematisch te herhalen. Maar dan moet aan de klachten uiteraard het nodige gevolg worden gegeven. Vandaar dat de cijfers met betrekking tot de seponeringen ook gerelativeerd moeten worden. Immers, er zijn personen die per keer dat zij hun bezoekrecht niet konden uitoefenen, systematisch een klacht neerleggen.

Ik kom tot de vierde vraag, met name of ik de vervolging van deze misdrijven maatschappelijk prioritair acht en of ik daaromtrent een richtlijn heb vastgelegd? Welnu, er bestaat geen richtlijn. De voorrang die ik aan deze materie hecht, is het resultaat van onder meer het gegeven dat de nieuwe wet houdende de strafrechtelijke bescherming van de minderjarigen, op 1 april 2001 van kracht wordt. Deze brengt een aantal wijzigingen aan betreffende de niet afgeving van de kinderen, meer bepaald aan hoofdstuk III van titel 8 van het Strafwetboek. Dat gaat over inbreuken op minderjarigen, onbekwamen en familie.

Wat betreft de niet-afgeving van kinderen door diegenen die het kind ten laste hebben, aan een persoon die het recht heeft het kind op te eisen, wordt de bescherming uitgebreid tot de leeftijd van 12 jaar en niet langer 7 jaar, zoals voordien het geval was. Dat is bepaald in het nieuwe artikel 431 van het Strafwetboek. Artikel 369bis van het Strafwetboek werd vervangen door artikel 432. De tweede paragraaf voegt er een verzwarende omstandigheid aan toe, te weten: "Wanneer de schuldige een minderjarige verbergt gedurende meer dan 5 dagen ten aanzien van diegenen die het recht hebben hem op te eisen of wanneer hij deze minderjarige onrechtmatig buiten het grondgebied van het koninkrijk vasthoudt, wordt hij gestraft met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en een geldboete van 5 tot 1.000 frank of tot een van beide straffen alleen".

Het signaal van de wetgever bestaat precies erin dat dergelijke misdrijven ook worden vervolgd. Anders had de wetgever er geen enkel belang bij zo'n specifiek initiatief te nemen. Het spreekt voor zich dat wij zullen nagaan hoe de wet in de praktijk wordt toegepast. Het staat buiten kijf dat de wet in kwestie werd besproken met het college van procureurs-generaal en dat werd aangedrongen

op een effectief strafrechtelijk vervolg, alsook op een uitvoering van de vervolging. Uit ervaring weet ik dat personen zeer snel hun vertrouwen in het gerecht verliezen wanneer ze over een rechtmatige titel beschikken, maar deze rechtmatige titel geen uitvoering kent.

In ieder geval, ik denk dat met de nieuwe wettelijke bepalingen gedeeltelijk aan de kritiek wordt tegemoetgekomen.

Overigens verontschuldig ik mij ervoor, mijnheer de voorzitter, dat mijn antwoord uit een aantal statistische gegevens bestond. Die zijn nooit eenvoudig mede te delen.

De **voorzitter**: Er staan inderdaad een aantal parlementaire initiatieven op stapel.

04.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord en kijk uit naar de kopie van de cijfers, die hij zal laten rondmaken. Ik denk dat het document beleidsmatig interessant zal zijn.

Toch heb ik een kleine bedenking bij de cijfers. Informatica, informatisering en statistieken blijven een teer punt. Wanneer ik merk dat u voor bepaalde gegevens moet teruggrijpen naar het jaar 1996, kunt u bezwaarlijk beweren dat we over heel recente cijfers beschikken, mijnheer de minister. Toch acht ik ze belangrijk. Zij zullen toelaten keuzes te maken, wanneer straks een aantal voorstellen aan bod komt.

Zoals u zegt, moet alles ietwat worden genuanceerd. Vaak gaat het inderdaad om verschillende feiten in één dossier en werd er geen klacht ingediend. Niettemin meen ik dat er heel veel seponeringen zijn in verhouding tot het aantal veroordelingen wegens het niet-naleven van het omgangsrecht. De onvrede die wij bij vele personen ontwaren, is niet geheel ongegrond, hoewel ik mij niet waag aan een interpretatie van de cijfers, voor ik ze onder ogen heb.

Ik ben er alvast tevreden mee dat u uit de nieuwe wet op de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen de democratische wens van de wetgever afleidt om aan de problematiek meer aandacht te besteden en dat u dat ook in uw beleid ten opzichte van het parket hebt vertaald. Ik verheug er mij over dat u het college van procureurs-generaal bij de inwerkingtreding van de nieuwe wet hebt gevraagd de kwestie van heel nabij te volgen en na te gaan of, mocht blijken dat de parketten niet of niet voldoende optreden, hiervoor richtlijnen moeten worden opgesteld.

04.04 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, ik heb nog één kleine opmerking over de statistische gegevens. Ik denk dat de voorbije vier à vijf jaar de verzamelde gegevens veel betrouwbaarder zijn. Er rest echter één belangrijk probleem. Het Nationaal Instituut voor Statistiek is zeer laattijdig met de verwerking van de cijfers over de veroordelingen. Daarom beschikken we nu pas over de cijfers van 1996. De achterstand van vijf jaar bestaat al lange tijd en moet worden weggewerkt. De moeilijkheid is echter dat men moet wachten op de uitspraken in kracht van gewijsde, vooraleer ze in de statistische gegevens kunnen worden opgenomen. Dat probleem is uiteraard moeilijk op te lossen. Nochtans worden er inspanningen gedaan, opdat het Nationaal Instituut voor Statistiek ook deze gegevens sneller kan verwerken.

Wat de seponeringen betreft en de instroom van zaken bij de parketten, meen ik dat we de vruchten plukken van eerdere inspanningen.

04.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, er is dan wel vooruitgang geboekt, maar dat betekent niet dat we echt tevreden mogen zijn. Neem nu Nederland. In de beleidsnota's van Justitie vindt men elk jaar een terugblik op het beleid van het voorbije jaar, gestoffeerd met cijfers over de diverse vervolgingen, over de seponeringen en het soort misdrijven. Daar is dus geen sprake van enige statistische achterstand.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de drie aan de commissie Franchimont onttrokken prioriteiten" (nr. 4036)

05 Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les trois priorités retirées à la commission Franchimont" (n° 4036)

05.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag had ik eigenlijk aan mijn eerste vraag gekoppeld en ook op die manier ingediend. Dat ze zo niet in de agenda is ingeschreven, is niet zo erg. Overigens hebt u, mijnheer de minister, er reeds gedeeltelijk naar verwezen.

Ik kom terug op de werkzaamheden van de commissie-Franchimont en mijn vraag die ik in september 1999 heb gesteld. U hebt geantwoord het grote project, dat vermoedelijk nog 4 jaar kan duren, niet te willen afwachten om een aantal

prioritaire zaken af te handelen. U hebt een aantal materies uitgesplitst, onder meer het statuut van de spijtoptanten, de anonieme getuigen en de omkering van de bewijslast. De professoren Traest, Willems en De Ruyver houden zich bezig met de problematiek van de getuigen. Professor Bosly bestudeerde de bijzondere opsporingstechnieken en de proactieve recherche. Wat de anonieme getuigen betreft, meen ik te weten dat u reeds goed bent opgeschoten en dat de Raad van State reeds een advies zou hebben gegeven op het voorontwerp. Inzake de opsporingstechnieken heb ik begrepen dat u na de kritiek van het veld en de hoorzitting in de Senaat het spoor van professor Bosly verlaten hebt en zelf een voorstel wenst uit te werken.

Mijnheer de minister, dit zijn prioriteiten. De commissie Justitie heeft vanmorgen beslist het geplande "conclaaf" op Hertoginnendal te annuleren. Een van de redenen is dat er weinig wetgevend werk komt uit de Ministerraad. De commissie wenst wel prioritaire aandacht te besteden aan de voorstellen van het Parlement. Op mijn voorstel zal nu ook op woensdagmorgen vergaderd worden. De problematiek inzake de bijzondere opsporingstechnieken en de proactieve recherche moet, mijns inziens, worden afgehandeld.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot de vermelde prioriteiten? Welke bedragen werden reeds besteed aan de voorbereiding van de wetgeving terzake? Wanneer zult u de ontwerpen in het Parlement indienen? Welke timing hebt u voor ogen? Hebt u de rondzendbrieven inzake de bijzondere opsporingstechnieken en de proactieve recherche onderzocht en aangepast? Ik meen te weten dat de laatste rondzendbrief dateert van 1996. Hebt u terzake reeds initiatieven genomen?

05.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, uw vraag stelt mij in staat een stand van zaken te geven met betrekking tot prioriteiten in de strijd tegen de georganiseerde misdadigheid. In hun aanbevelingen verwijzen de verschillende onderzoekscommissies er steeds naar dat de elementen die uit het pakket-Franchimont zijn uitgelicht, prioritair moeten worden behandeld.

Wat uw eerste vraag betreft, wens ik een aantal correcties te vermelden omdat ik het taalgebruik heb moeten aanpassen opdat de vlag de lading zou dekken. Er is geen sprake meer van het woord spijtoptant. Er wordt gesproken over medewerkers van het gerecht. Het voorontwerp

heeft niet tot doel een statuut te verlenen aan de medewerkers van het gerecht. De kern van het ontwerp behelst een regeling inzake de voorwaarden voor het verkrijgen van informatie van personen die zelf in aanraking zijn gekomen met het gerecht, de rechtsgevolgen die moeten worden verleend aan die informatie en de mogelijke voordelen die de medewerker daarvoor kan genieten zowel in de fase van het vooronderzoek als bij de procedure ten gronde en in de strafuitvoeringsfase. Dit voorontwerp is geagendeerd op de Ministerraad van volgende vrijdag.

Evenmin is er sprake van enig wetsontwerp in verband met de omkering van de bewijslast. Terzake heeft de Ministerraad op 16 maart een beslissing genomen daar hij het voorontwerp van wet heeft goedgekeurd houdende de uitbreiding van de inbeslagneming, het invoeren van een bijzonder onderzoek naar vermogensvoordelen en de verdeling van de bewijslast. Het gaat dus niet om een omkering van de bewijslast, wel een verdeling ervan met betrekking tot de herkomst van zaken waarvan wordt vermoed dat ze voortkomen uit zware en georganiseerde criminaliteit. Onder welbepaalde voorwaarden zal de rechter in het kader van het onderzoek naar de vermogensvoordelen kunnen beslissen dat de bewijslast verdeeld wordt. Iemand kan dus verplicht worden om de herkomst van zijn goederen aan te tonen.

Het voorontwerp van wet betreffende de anonieme getuigen wordt thans aangepast op basis van het intussen aangekomen advies van de Raad van State. Ik voorzie dit voorstel opnieuw aan de Ministerraad voor te leggen in de tweede helft van deze maand. De Ministerraad had in zijn beslissing van 20 juli 2000 bepaald dat het ontwerp na advies van de Raad van State opnieuw moest worden voorgelegd. Het advies heeft het ontwerp geen essentiële verwijten gemaakt maar wel een aantal opmerkingen geformuleerd waarover beslist zal moeten worden. Wij kunnen dus aannemen dat ook dit punt binnenkort definitief zal worden afgehandeld.

Over de bijzondere opsporingstechnieken en in ondergeschikte orde dus ook over de proactieve recherche worden besprekingen gevoerd in een werkgroep die samengesteld is uit leden van mijn kabinet, vertegenwoordigers van de administratie en leden van het College van procureurs-generaal en de federale politie. Op 22 en 23 maart zullen zij proberen dit definitief af te ronden.

Voor de studies over het ontwerp met betrekking

tot de anonieme getuigen en de medewerkers van het gerecht werd samen 2.500.000 frank betaald. Voor de bijzondere opsporingstechnieken, de proactieve recherche en de informantenregeling werd geen enkele studie uitbesteed. De studie over de nieuwe procedure in verband met de vermogensvoordelen heeft 1.200.000 frank gekost.

Gelet op het antwoord dat ik heb gegeven op de eerste vraag, ligt het natuurlijk in de lijn van de verwachtingen dat al deze voorontwerpen kracht van wet zullen kunnen krijgen tijdens deze legislatuur. Ze worden dus als prioriteiten aanzien.

De richtlijnen inzake de proactieve recherche zijn voor het laatst aangepast door een gemeenschappelijke circulaire van het College van procureurs-generaal. Het gaat om de vertrouwelijke rondzendbrief Col 4/2000 van 3 mei 2000. Deze rondzendbrief was wetenschappelijk onderbouwd door een studie uitgevoerd door de afdeling Criminologie van het NICC. Naar men mij meedeelt biedt dit op het terrein onze politiemensen een goede houvast om op een rationele, aanvaardbare en gecontroleerde wijze bijzondere opsporingen uit te voeren. Aangezien het om een vertrouwelijke rondzendbrief gaat, is hij niet vrijgegeven. Ik kon dat trouwens ook in het verleden reeds antwoorden op een vraag van de heer Van Parys. De rondzendbrief is in gerechtelijke kringen en politiekringen echter goed bekend en van toepassing.

05.03 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de minister, misschien zullen we toch een conclaaf moeten houden. Waarschijnlijk is het hiervoor echter nog te vroeg. De Ministerraad zal het eerste ontwerp immers pas in de tweede helft van maart bespreken. We mogen echter goede hoop hebben dat het eerste ontwerp nog voor de vakantie bij ons belandt. De andere zullen dan wel volgen. Mijnheer de minister, wij zijn het erover eens dat het dringend noodzakelijk is dat er ter zake gelegifereerd wordt. Ik verneem dat er een nieuwe rondzendbrief is en dat de rondzendbrief-Wathelet niet meer geldig is. In een interview met een magistraat uit Brussel lees ik dat er nu gebruik wordt gemaakt van infiltratie, informanten, pseudo-kopers, gecontroleerde zendingen, observaties, undercoveroperaties en dergelijke meer. We hebben nu echter geen wettelijke basis; er zijn alleen rondzendbrieven. In een rechtstaat kan men zo niet werken. Er moet dringend gelegifereerd worden op al die terreinen. Wij zijn het erover eens dat, als wij de georganiseerde misdaad op een efficiënte wijze willen aanpakken, er nieuwe wettelijke wapens gehanteerd moeten

worden. Ik hoop dat de werkgroep die zich bezighoudt met de opsporingstechnieken en de proactieve recherche op 22 en 23 maart echt een voorontwerp zal opstellen zodat er werkelijk zicht komt op het afronden van dat wetgevend werk.

05.04 Minister **Marc Verwilghen**: Wat de bijzondere opsporingstechnieken betreft, zal de wettelijke basis bestaan uit een kaderwet. Deze kaderwet zal natuurlijk enige uitvoering moeten krijgen. Hoe worden deze bijzondere opsporingstechnieken aangewend? In welke omstandigheden, onder welke modaliteiten worden zij gebruikt? Als men dit in een wet inschrijft is er natuurlijk een tweeledig probleem. Ten eerste, deze wet moet voortdurend aangepast worden en zo ontstaat er een gebrek aan soepelheid. Ten tweede, en dit is veel erger, kunnen zij die het voorwerp zijn van de bijzondere opsporingstechnieken, indien dit gedetailleerd wordt uitgelegd, lezen hoe deze bijzondere opsporingstechnieken worden toegepast en deze vrij gemakkelijk teniet doen. De werkwijze die momenteel sedert 3 mei 2000 door de richtlijn 4-2000 van kracht is, er één is waardoor politiediensten juist weten onder welke modaliteiten en voorwaarden er moet worden gewerkt. Ik herhaal nog eens dat dit op het terrein voorlopig duidelijk zijn vruchten blijkt af te werpen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 **Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "het wettelijk minimumkapitaal van NV's en BVBA's" (nr. 4045)**

06 **Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le capital minimum légal des sociétés anonymes et sociétés privées à responsabilité limitée" (n° 4045)**

06.01 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb u recent, in de commissievergadering van 23 januari 2001, omtrent deze problematiek ondervraagd. U kent het probleem. Door de omzetting van frank naar euro komen de bedrijven, de NV's en de BVBA's, die over het minimumkapitaal beschikken, onder dit wettelijk minimumkapitaal en is dus strikt juridisch-theoretisch gezien een kapitaalsverhoging noodzakelijk. Omdat dit toch gaat om ongeveer een 250 000 vennootschappen, stelde ik u toen de vraag of er eventueel een beslissing zou komen die bepaalt dat er niet zou moeten worden overgegaan tot een verhoging van het kapitaal,

maar dat er een verlaging van het minimum maatschappelijk kapitaal zou worden toegestaan. U antwoordde daar toen op dat het voorstel inzake een vermindering van de bedragen u niet opportuun leek omdat, enerzijds, de verhoging minder dan 1% bedraagt en, anderzijds, de minimumkapitalen sinds 1985 niet meer werden gewijzigd. U stelde toen als oplossing voor dat, aangezien de vennootschappen toch hun statuten voor 6 februari 2004 dienen aan te passen aan de nieuwe vennootschapswetgeving, u deze termijn zou inkorten en dat u aldus de vennootschappen met het wettelijk minimumkapitaal de kans zou geven om die aanpassing gelijktijdig door te voeren.

U zei toen ook dat er een koninklijk besluit zou worden voorgelegd aan de werkgroep Administratie Europa en aan de Raad van State. Dat was toen u standpunt. Daarom verbaasde het mij dat u ondertussen in een brief aan UNIZO verklaard zou hebben dat u nu van oordeel bent dat de kapitaalsverhoging door NV's en BVBA's met het wettelijk minimumkapitaal niet moet doorgevoerd worden en dat u, rekening houdend met het basisbeginsel dat de invoering van de euro een neutrale operatie moet zijn, besloten hebt de bedragen in euro met betrekking tot het wettelijk minimumkapitaal voor de betrokken vennootschappen te verlagen.

Blijkbaar bent u ondertussen, op korte termijn, van standpunt veranderd. In elk geval lijkt het standpunt dat u momenteel inneemt te beantwoorden aan de verzuchtingen van de bedrijfswereld. U hebt wel nog niet de wettelijke minima vastgelegd, wat nochtans ook dringend zou moeten gebeuren. Daarom stel ik u nog de volgende vragen.

Welke zullen de nieuwe wettelijk minimumkapitalen zijn voor de BVBA's en de NV's? Hebt u daaromtrent reeds een koninklijk besluit in voorbereiding? Werd dit reeds ter advies voorgelegd aan de Werkgroep Administratie Europa en de Raad van State? Dit zijn namelijk instanties die u de vorige keer aanhaalde als te raadplegen instanties.

06.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik had reeds de gelegenheid om op een vraag over deze materie te antwoorden. De heer Van Hoorebeke heeft hiernaar trouwens verwezen. Ondertussen heeft ook de heer Hove mij op 13 februari 2001 in de commissie voor de Justitie een vraag gesteld over deze materie. Ik heb hem toen geantwoord dat het systeem zou worden veranderd gedurende een periode die

loopt tot 6 februari 2004.

Deze oplossing gaf geen voldoening voor enkele vennootschappen die in hun statuten niet verwijzen naar de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Bovendien moet bij een kapitaalsverhoging een minimaal registratierecht worden betaald van 1000 Belgische frank, terwijl dit voor de BVBA's slechts 322 frank bedraagt.

Om die reden hebben wij gekozen voor een meer praktische oplossing. Ik geef u graag de precieze bedragen: artikel 217 van het wetboek van de vennootschappen: 18.550 euro voor de BVBA's; artikel 390 van het wetboek van de vennootschappen: 18.550 euro voor de CVBA's; artikel 439 van het wetboek van de vennootschappen: 61.500 euro voor de NV's; artikel 665, paragraaf 1 van het wetboek van de vennootschappen: 6.150 euro voor de vennootschappen met een sociaal oogmerk en artikel 794 van hetzelfde wetboek: 6.150 euro voor de landbouwvennootschappen.

Deze beslissing werd reeds besproken met het strategisch comité Administratie Europa. Tevens werd een ontwerptekst van koninklijk besluit tot wijziging van het euro-KB overgezonden aan dit comité dat voor de verdere afhandeling van dit dossier zal zorgen. De Raad van State werd nog niet om advies gevraagd omdat men dit koninklijk besluit wil onderbrengen in een globaler koninklijk besluit dat ook andere wijzigingen inzake de omzetting van de frank naar de euro zal bevatten. Op dat ogenblik zullen we er volgens mij beter in slagen dan wanneer we opteren voor een nuloperatie. Dat wil zeggen dat er geen kosten verbonden zijn aan de overgang van de Belgische frank naar de euro.

06.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik heb u gezegd dat de tweede piste die u nu volgt mij de meest aangewezen lijkt. Ik heb vastgesteld dat de Raad van State nog om advies moet worden gevraagd. Het zal dan ook nog enige tijd duren vooraleer terzake een definitieve beslissing kan worden gepubliceerd. Ik neem aan dat u uw woorden ook hard zult kunnen maken. Het lijkt mij aangewezen om de bedrijfswereld terzake snel duidelijkheid te geven.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de autonome politieafhandeling" (nr. 4047)

07 Question orale de M. Karel Van Hoorebeke

au ministre de la Justice sur "le traitement autonome des plaintes par les services de police" (n° 4047)

07.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onder impuls van een van uw voorgangers werd gestart met de autonome politieafhandeling. Dit houdt in dat de politiediensten gedurende een zekere termijn een zekere autonomie krijgen om bepaalde klachten zelf te behandelen. Dit wijkt af van het systeem waarbij een proces-verbaal onmiddellijk aan het parket wordt overgezonden. Op dat moment is het de procureur die instaat voor de afhandeling van dit proces-verbaal.

In het kader van het proefproject "autonome politieafhandeling" krijgen de politiediensten de mogelijkheid om zelf het slachtoffer en de dader te contacteren en eventueel een minnelijke schikking mogelijk te maken. Pas als dit binnen een bepaalde periode niet is gelukt, wordt de zaak overgezonden aan het parket. Ik meen mij te herinneren dat dit systeem vrij positief werd geëvalueerd, alhoewel dit niet in alle arrondissementen werd aanvaard. Ik herinner mij dat de heer Duquesne als lid van de oppositie destijds terzake heel wat voorbehoud maakte.

Ten eerste, ik had vandaag graag geweten of er reeds een evaluatie werd gemaakt van de proefprojecten in bepaalde gerechtelijke arrondissementen inzake autonome politieafhandeling.

Ten tweede, zal dit systeem worden gehandhaafd en in voorkomend geval worden veralgemeend?

Heeft de invoering van het systeem tot een meer efficiënte werking van de diensten van de procureur des Konings geleid? Het project had immers tot doel de parketten te ontlasten van een aantal opdrachten en meer in handen te geven van de politiediensten, zeker inzake kleine misdrijven.

07.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega Van Hoorebeke, ik zou me er relatief snel kunnen van afmaken door bondig op de vragen te antwoorden. Op die manier zou ik echter aan de essentie voorbijgaan. Hamvraag is hoe de autonome politieafhandeling wordt toegepast en of ze een vermindering van de werkdruk tot gevolg heeft. In mijn antwoord zal ik me beperken tot de ressorten waar het systeem wordt toegepast.

Ik begin met Gent. De autonome

politieafhandeling in het ressort Gent werd in Brugge opgestart in 1996. Na een positieve evaluatie van de magistratuur en de politiediensten werd de autonome politieafhandeling per 15 februari 1999 in heel het rechtsgebied toegepast. Van de 42.676 correctionele dossiers van het gerechtelijk arrondissement Gent werden er 16.045 in autonome politieafhandeling behandeld. Dit betekent dat de politiediensten de zaak afhandelen zonder dat de parketmagistraat een kantschrift hoeft te versturen. Dit wijst erop dat het systeem goed functioneert. Ik voeg er echter aan toe dat de politiediensten dit ervaren als een verzwarend van hun taken.

Wat Antwerpen betreft, wordt het systeem toegepast in de arrondissementen Antwerpen en Mechelen. In het arrondissement Turnhout werd het APA-systeem ingevoerd bij de rijkswacht met een interne korpsnota van 1 februari 1998. Het systeem zal in de loop van dit jaar veralgemeend worden.

In het gerechtelijk arrondissement Hasselt werd de principiële beslissing genomen het APA-systeem snel in te voeren. Wat Tongeren betreft, zal dit eveneens het geval zijn zodra de beide korpsoversten van de rechtbank van eerste aanleg en het parket benoemd zijn. Vanaf dat ogenblik zal men kunnen spreken van een algemene toepassing van het APA-systeem binnen dit ressort.

In het ressort Bergen wordt het APA-systeem toegepast sinds 1999, hoofdzakelijk voor de dossiers die betrekking hebben op de verkeerswetgeving. Het pilootproject werd door de drie betrokken arrondissementen geëvalueerd. De politiediensten en het parket ervaren het project en de gebruikte procedure als positief. De exacte impact van deze procedure op de omvang van de taken van de magistraten behoeft nog een grondige studie. Ik kan dit op dit ogenblik niet opleggen aan de reeds overbelaste parketten.

Het parket van Luik deelt mee dat het te vroeg is om de effecten van de invoering van het systeem te kunnen evalueren. De formule van de autonome politieafhandeling werd slechts op 1 september 2000 in heel het rechtsgebied van het hof van beroep te Luik ingevoerd, met uitzondering van het rechtsgebied Marche-en-Famenne.

Wat het gerechtelijk arrondissement Brussel betreft, heeft het college van procureurs-generaal de basisregels verspreid van het APA-systeem.

Dit betekent dat het college zich achter een snelle toepassing van het systeem schaaft. Het hof van beroep te Brussel heeft af te rekenen met de taalproblematiek. In Leuven spreekt men Nederlands, in Nijvel Frans; Brussel is tweetalig. Ik stel vast dat het APA-systeem algemeen wordt doorgevoerd. Op een bepaald ogenblik heeft men gekozen voor andere systemen, onder meer van vereenvoudigde processen-verbaal. Dit pilootproject loopt in het vijfhoeksoverleg van Asse. Politiediensten vinden dit een eenvoudiger methode om de zaken af te handelen omdat ze niet alleen voor de parketten maar ook voor de politiediensten tijdsbesparend is.

De afhandeling van het opsporingsonderzoek is een ander pilootproject. Dit project loopt sinds 1 november 1998 in verschillende rijkswachtbrigades van het district Asse. Dit is eveneens een variant op het APA-systeem.

Mijnheer de voorzitter, ik vat samen. De evaluatie van de proefprojecten wordt in het algemeen als gunstig ervaren. Er zijn nog een reeks praktische en technische problemen.

Het systeem van de autonome politieafhandeling werkt op termijn tijdsbesparend voor de parketten. Blijkbaar brengt het echter nogal veel werk mee voor de politiediensten. Het systeem van de vereenvoudigde processen-verbaal is dan weer tijdsbesparend voor zowel de politiediensten als voor de parketten. Ik vermoed dus dat men meer in die richting zal opschuiven.

Ten tweede zal de autonome politieafhandeling veralgemeend kunnen worden. Ik denk dat we de voltooiing van de politiehervorming zullen moeten afwachten voor het systeem definitief en algemeen wordt toegepast.

Ten derde, het uiteindelijke doel is een efficiëntere werking, zowel van de politiediensten als van de parketten. Ik kan enkel met een zeker genoegen vaststellen dat men nu de terughoudendheid laat varen die men vroeger tegen het systeem had en dat het allicht komt tot een algemene toepassing ervan, zeker zodra de politiehervorming voltooid is.

07.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het verheugt ook mij dat de terughoudendheid van een aantal arrondissementen weggevallen is. Het waren meer bepaald de procureurs-generaal van Luik en Bergen die in 1996 tegen de invoering van de autonome politieafhandeling waren. Ik stel vast dat het Hof van Beroep te Bergen tot 1999 heeft

gewacht met de invoering van die aanpak, die dan nog enkel werd gehanteerd voor verkeersovertredingen. In de andere gerechtelijke arrondissementen wordt de autonome politieafhandeling toegepast voor alle misdrijven. In Luik is men met deze aanpak pas gestart op 1 december 2000. Wij mogen tevreden zijn dat men ook daar tot het besef gekomen is dat het een goede werkwijze is.

Ik besef zeer goed dat de autonome politieaanpak of APA een verlichting betekent voor de parketdiensten maar een verzwarend van de politietaken inhoudt. Dat is nu eenmaal de keuze die is gemaakt en het was de bedoeling om ervoor te zorgen dat vooral kleine misdrijven snel kunnen worden afgehandeld. Zo heeft het slachtoffer in kwestie ten minste het gevoel dat er snel gevolg aan zijn klacht wordt gegeven en krijgt de dader het gevoel dat hij niet ongestraft een misdrijf kan plegen.

Ik heb geen probleem met de invoering van vereenvoudigde processen-verbaal, zoals die in de Verenigde Staten bestaan. In de Verenigde Staten maakt men inderdaad enkel een vereenvoudigd proces-verbaal op en pas wanneer de klacht belangrijk genoeg blijkt te zijn, gaat men over tot het opmaken van een uitvoeriger proces-verbaal. Ik denk dat zo'n systeem ook bij ons moet kunnen worden toegepast. Zo kunnen de taken van de politiediensten worden verlicht.

Mijnheer de minister, u verwees naar een beslissing van het college van procureurs-generaal om de autonome politieaanpak overal toe te passen. Geldt die aanpak voor alle misdrijven of enkel voor de verkeersovertredingen, zoals dat nu het geval is in Bergen?

07.04 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer Van Hoorebeke, het is de bedoeling het systeem van toepassing te maken op zoveel mogelijk misdrijven.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de problemen die zich voordoen inzake de evaluatie van magistraten" (nr. 4049)

08 Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "les problèmes qui se présentent quant à l'évaluation des magistrats" (n° 4049)

08.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is de tijd van evaluatie van de magistraten. Wanneer men rondloopt in de gerechtsgebouwen, hoort men er heel wat over. Ik heb uit diverse gesprekken en commentaren geprobeerd een aantal pijnpunten of knelpunten te destilleren die zich voordoen in het kader van de evaluatie van magistraten. Ik heb dit opgenomen in deze vraagstelling. Ik zal kort overlopen wat de diverse problemen daaromtrent zijn.

Ten eerste, mijnheer de minister, is er de administratieve rompslomp. Allerlei kennisgevingen, het betekenen van verslagen en dergelijke, moeten per aangetekende brief met ontvangstbewijs gebeuren. Dit is niet alleen administratieve rompslomp, maar stelt ook de magistraten zelf voor problemen. Men stelt de vraag of er geen andere manier van werken kan worden toegepast. Een tweede aspect is het gebrek aan opleiding. Noch voor de evaluatoren noch voor de geëvalueerden is er in een opleiding voorzien. Een dergelijke opleiding lijkt mijns inziens belangrijk omdat het zeker voor de geëvalueerden belangrijk is om te weten wat precies de bedoeling is van het functioneringsgesprek dat zij zullen hebben met de korpsverste en de andere evaluatoren. Uit de praktijk blijkt dat de magistraten zo'n gesprek als vrij repressief en sanctionerend ervaren. Ze menen een goed figuur te moeten slaan, anders krijgen ze slechte punten. Dat is toch niet de bedoeling van een evaluatiegesprek.

Ten derde, is er het bewijs van feiten. De gegevens waarover de evaluatoren beschikken zijn meestal afkomstig van horen zeggen. Het komt van diverse bronnen: advocaten, andere magistraten, Openbaar Ministerie, derden,... Meestal bestaat er geen schriftelijk bewijs van de aangeklaagde feiten. De korpsverste moet in de toekomst van alles bewijsmateriaal verzamelen wanneer de beklaagde de feiten ontkent, zelfs als ze pertinent juist zijn. Zo is mij meegedeeld dat bij een bepaald feit de betrokken magistraat met een petitie is rondgegaan bij zijn collega's om het feit te weerleggen. Er kan dus toch een negatieve sfeer ontstaan.

Het gaat, ten vierde, ook over het motiveren van de indicatoren. Er wordt gevraagd van elke indicator een motivatie te leveren, wat in de praktijk niet altijd mogelijk is. Er is, ten vijfde, het verschil van evaluatie in de verschillende arrondissementen. Om geen spanningen te veroorzaken in een bepaald korps, kan het evaluatiecollege beslissen de evaluatie zeer

soepel te laten verlopen waarbij gemakkelijk 'zeer goed' wordt gegeven aan iedere kandidaat. Wat gebeurt er indien dergelijke kandidaat in concurrentie komt met een kandidaat uit een ander arrondissement waar de evaluatie veel strenger gebeurde?

Ten zesde, is er het aspect van de beloning. Er is niet in een beloning voorzien in geval van een goede tot zeer goede evaluatie, wel in een bestraffing bij onvoldoende. Dat houdt in dat men gedurende 3 jaar kan onthouden worden van zijn baremaverhoging. Voor bepaalde magistraten kan dat 7.000 tot 8.000 frank netto verschil opleveren. Wanneer men slecht geëvalueerd wordt, leidt dat tot een sanctie. Wanneer men goed geëvalueerd wordt, staat daar niets tegenover. Volgens sommige magistraten is dat geen goed systeem.

Er is, ten zevende, geen hoger beroep mogelijk. Dat is blijkbaar een ander knelpunt. Hoe kan men zijn opmerkingen in verband met de voorlopige evaluatie dan bekendmaken?

Ten achtste, is er het evaluatiedossier zelf. Waaruit moet het dossier nu precies bestaan op het niveau van de rechtbank en op het niveau van het ministerie van Justitie? Welke zin heeft het dat de minister de opmerkingen krijgt over de voorlopige evaluatie, maar niet deze voorlopige evaluatie zelf? Volstaat het niet dat de minister alleen de definitieve evaluatie krijgt zonder de punten?

Ten negende, welke criteria dienen gebruikt te worden? Volgens welke criteria moet een vastbenoemde ondervoorzitter geëvalueerd worden?

Ten tiende, over nieuwe indicatoren. De wet voorziet erin dat indicatoren steeds exemplarisch zijn en dat bijkomende indicatoren mogen worden gebruikt. De ene kandidaat kan bepaalde indicatoren hanteren die de andere kandidaat dan weer niet gebruikt. Ik besluit daaruit dat hierdoor eens te meer ongelijkheid ontstaat tussen de magistraten.

Deze knelpunten wilde ik opsommen. Ik neem aan dat u op de hoogte bent van de problematiek die zich voordoet in het kader van die evaluatie?

Vervolgens wil ik u ook vragen of er maatregelen getroffen worden om de procedure terzake te versoepelen en te verfijnen? De procedure van de evaluatie vind ik van wezenlijk belang om tot een korps van magistraten te komen dat op een efficiënte manier kan bijdragen aan een goede

rechtsbediening.

08.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, deze vraag doet mij sterk denken aan een vraag die ik ooit van mevrouw Genot kreeg. Dat was een vraag met zesentwintig onderdelen. Hier gaat het maar over een vraag met tien onderdelen. Het is een techniek van vragen stellen die al langer gekend is.

Laten we het erover eens zijn dat alle geschetste problemen mij stuk voor stuk bekend zijn, uit brieven die ik ontving, uit opmerkingen die gemaakt werden.

Dit evaluatiesysteem is nog maar pas opgestart, zoals de wetgever het heeft gewild en geconcipeerd. Niets is perfect van bij het begin. Er moet nog aan gewerkt worden. Met de Hoge Raad voor de Justitie is de afspraak gemaakt om over te gaan tot een evaluatie van de eerste evaluatieronde. Aan de hand van de bevindingen die in die evaluatie geformuleerd worden, zal het systeem aangepast worden.

Mijnheer de voorzitter, ik kan een voor een op alle gestelde vragen ingaan, maar dan vrees ik een vrij lang en technisch antwoord te moeten geven. Ik wil deze tien vragen wel globaal beantwoorden zodat u de inhoud ervan kent. Voor het overige zou het ons al te ver leiden om op al deze details in te gaan.

Ik stel voor om de bevindingen van de Hoge Raad voor Justitie af te wachten. Op dat ogenblik is het zeker mogelijk om deze materie samen met de Kamer en de Senaat te bespreken om waar nodig aanpassingen door te voeren. Op een bepaald aantal punten zijn die aanpassingen onbetwistbaar.

De andere opmerkingen kan ik moeilijk bijtreden omdat ik ze onterecht vind. Daarover zal ik u straks antwoorden.

08.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Ik begrijp dat het zo goed als onmogelijk is om op al die punten in te gaan. Ik denk dat het vooral belangrijk is dat u aangaf op de hoogte te zijn van de problemen die zich stellen bij het begin van deze nieuwe procedure, en dat er gedacht wordt aan het verfijnen ervan.

Toch wil ik u nog vragen in welk tijdsbestek u de evaluatie van de evaluatieprocedure gepland heeft? Ik ben van mening dat dit zo spoedig mogelijk moet zijn. Deze problematiek leeft intens binnen het magistratenkorps.

08.04 Minister **Marc Verwilghen**: De Hoge Raad voor Justitie maakt daar nu werk van en zal mij zijn conclusies binnen heel korte tijd voorstellen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 **Samengevoegde mondelinge vragen van**
- de heer **Bart Laeremans** aan de minister van Justitie over "de bijzonder gunstmaatregelen voor gevaarlijke criminelen" (nr. 4066)
- de heer **Tony Van Parys** aan de minister van Justitie over "een poging tot doodslag tijdens een intiem bezoek in de gevangenis van Leuven" (nr. 4070)

09 **Questions orales jointes de**

- **M. Bart Laeremans** au ministre de la Justice sur "les mesures de faveur spéciales dont bénéficient des criminels dangereux" (n° 4066)
- **M. Tony Van Parys** au ministre de la Justice sur "une tentative de meurtre au cours d'une visite intime à la prison de Louvain" (n° 4070)

09.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week heeft een zware crimineel, alsmede een tweevoudige moordenaar, bijna de kans gezien een derde geliefde – of hoe men dat ook moet noemen in een dergelijke situatie – om te brengen in de intieme kamer van de gevangenis van Leuven. Het slachtoffer was net niet dood.

Uiteraard roept dit vragen op over de lichtzinnigheid waarmee men oordeelt over zeer gevaarlijke criminelen. Het is niet de eerste keer dat we meemaken dat een uiterst gevaarlijke individu zeer clement en zeer begripvol wordt bejegend inzake voorwaardelijke invrijheidstelling en andere faciliteiten.

Hier gaat het over een schoolvoorbeeld van een echte lustmoordenaar, ook wel de slachter van Menen genoemd. Op achttienjarige leeftijd heeft hij een willekeurige voorbijganger met een mes in de rug gestoken. Hij werd voor dit vergrijp tot vijf jaar gevangenis veroordeeld. Op vierentwintigjarige leeftijd heeft hij een vijftienjarig meisje naar verluidt op een beestachtige wijze met een aardappelmesje vermoord. Daarvoor kreeg hij een gevangenisstraf van twintig jaar. Na zeven jaar was hij evenwel weer op vrije voeten. Onmiddellijk na zijn vrijlating heeft hij opnieuw geweld-misdrijven gepleegd. Zo heeft hij als buitenwipper van een discotheek iemand in elkaar geslagen, waarvoor hij werd veroordeeld tot twee jaar cel. In 1997 tenslotte heeft hij op een zeer gruwelijke

wijze met zeventig messteken een geliefde vermoord.

De psychiaters omschreven deze man telkens opnieuw als dodelijk gevaarlijk. Desalniettemin stellen wij vast dat hij opnieuw kan toeslaan en dat Justitie hem er zelfs de mogelijkheid toe heeft gegeven. Mijnheer de minister, u heeft zeer veel geluk gehad dat het slachtoffer nog in leven is, want de verantwoordelijkheid van Justitie in deze zaak valt niet te ontkennen. Het is bijna hallucinant. Het doet mij denken aan de film *The Silence of the Lambs*, waarin een gevangene zomaar bewakers en bezoekers kan ombrengen.

Mijnheer de minister, hoe was dit mogelijk?

Wie heeft de toelating gegeven om deze vrouw in de intieme kamer alleen te laten met deze gevaarlijke crimineel? Onder welke voorwaarden wordt aan de gevangenen intiem contact toegestaan? Hoelang moet men in de gevangenis zitten vooraleer dit is toegelaten? Is dit een recht voor alle gevangenen of is dit een gunstmaatregel voor langdurig gestraften? Zijn er verschillende voorwaarden in de verschillende gevangenissen? Wordt er dan geen onderscheid gemaakt al naar gelang het risicogehalte van de gevangene?

Hoelang moet de betrokkene nog zitten? Deze man betekent immers een enorm groot gevaar. Ik neem aan dat iedereen het er toch wel over eens is dat zo iemand nooit meer op de samenleving mag worden losgelaten. Overweegt u maatregelen om deze gevaarlijke moordenaar ook na het uitzitten van de straf af te zonderen van de samenleving? Welke lessen heeft u uit dit voorval getrokken over het gebruik van de intieme kamers?

09.02 **Tony Van Parys** (CVP): Mijnheer de voorzitter, de aanleiding van de vraag is dezelfde. Het is een gruwelijk verhaal, waarbij levensgevaarlijke verwondingen worden toegebracht aan de vriendin van een gedetineerde naar aanleiding van het zogenaamde intiem bezoek, dat in de gevangenis van Leuven wordt georganiseerd. Volgens de berichten die ik daarover heb gelezen, heeft de betrokkene reeds twee passionele moorden op zijn geweten.

Mijnheer de minister, u begrijpt dat deze feiten aanleiding geven tot een aantal vragen en bedenkingen.

De cruciale vraag is of intiem bezoek werd toegestaan, ondanks eerdere veroordelingen wegens twee passionele moorden. Indien dit zou

worden bevestigd, is hier klaarblijkelijk sprake van lichtzinnigheid ten aanzien van de risico's die daardoor werden genomen. Dat is uitermate belangrijk voor het slachtoffer en de gevolgen voor het slachtoffer, maar het is dubbel lichtzinnig ten opzichte van het instrument van het intiem bezoek.

Het intiem bezoek is een belangrijk initiatief, dat, wat mij betreft, moet blijven bestaan. We zullen daarover verder kunnen praten als we de voorstellen bespreken omtrent de rechten en de plichten van gedetineerden in het kader van de werkzaamheden van de commissie-Dupont. Ik geloof dat dit een belangrijk instrument is om de integratiecapaciteit een kans te geven.

Als men het intiem bezoek hypothekeert door het toe te laten in dergelijke gevallen, riskeert men reacties die pleiten voor de afschaffing van dit bezoek. Dat zou niet de bedoeling mogen zijn. Daarom moet men bijzonder zorgvuldig te werk gaan in de selectie van de personen die voor dit intiem bezoek in aanmerking komen. Het selectiecriterium moet de kans op dergelijke feitelijkheden maximaal uitsluiten. Op welke wijze kan het intiem bezoek een element zijn van integratie? Deze vraag kan maar worden beantwoord als men inzicht heeft gekregen in de persoonlijkheidsstructuur, de persoonlijkheid en de antecedenten van de persoon aan wie men deze gunst toestaat.

Ik heb de volgende vragen naar aanleiding van deze feitelijkheden.

Ten eerste, als men twee passionele moorden op zijn geweten heeft, is het uitgesloten dat men een dergelijk bezoek in deze omstandigheden toestaat.

Ten tweede, laat ons niet de verkeerde conclusie trekken door het intiem bezoek onmogelijk te maken. Men moet voortaan bijzonder zorgvuldig te werk gaan en zeker niet lichtzinnig, om het instrument op zich niet te hypothekeren.

09.03 **Minister Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Laeremans, collega Van Parys, de vragen hebben hetzelfde incident tot voorwerp, maar de tonaliteit die uit de vraagstelling blijkt is totaal verschillend.

Ik ben van mening dat men in deze materie er in elk geval moet voor zorgen dat men het kind niet met het badwater weggooit. Men moet alle nodige restricties in acht nemen en bijzonder zorgvuldig te werk gaan voordat men een beslissing neemt.

Gedurende zes maanden is in onze gevangenissen volop gebruikgemaakt van deze mogelijkheid, zonder dat enig incident zich heeft voorgedaan, uitgezonderd het huidige probleem in Leuven Centraal.

Ik zal niet op het individuele geval ingaan omdat de procureur des Konings in Leuven een onderzoek heeft geopend en ik zelf een administratief onderzoek heb bevolen om tot in het kleinste detail te worden ingelicht hoe dit mogelijk was, welke antecedenten in aanmerking werden genomen en waarom men deze beslissing heeft genomen. Ik heb deze inlichtingen nog niet ontvangen, maar zodra ik ze heb gekregen, zal ik ze u meedelen.

Ook bij de inwerkingtreding van deze maatregel in september 2000 heb ik duidelijk gezegd dat er een algemene doorlichting en beoordeling van het systeem moet komen. Ik wacht op de resultaten van deze doorlichting voor ik er enige bedenking aan vastknoop. Ik herhaal dat het geval te Leuven het eerste incident is in de zes maanden dat deze gunstmaatregel van kracht is.

De affectieve relaties van de gedetineerden en hun omgeving, waarvan de ongestoorde bezoeken deel uitmaken, worden geregeld door de ministeriële omzendbrief nr. 1715 van 5 juli 2000. Wat het ongestoorde bezoek betreft, gaat het om een veralgemening van de proefprojecten die reeds door mijn voorganger waren opgestart in twee Waalse en twee Vlaamse gevangenissen. De toepassing van deze gunstmaatregel werd echter door een ministeriële omzendbrief restrictiever gemaakt. Zo worden niet ontvoogde minderjarigen niet toegelaten, er mag slechts één bezoeker tegelijk binnen en er is een specifieke procedure voor voorbereiding en selectie van de betrokkenen.

Het ongestoord bezoek kan worden toegestaan aan alle gedetineerden die niet van verloven kunnen genieten, en dit ten vroegste na een detentieperiode van drie maanden. Zo is een minimale observatie van de betrokkene mogelijk. Men kan de vraag stellen of voor die observatieperiode niet meer tijd in aanmerking moet worden genomen dan tot nu toe het geval was. Deze kwestie moet behandeld worden bij de algemene evaluatie van het systeem.

Iedere persoon die meerderjarig is of door een huwelijk ontvoogd is en die een duurzame affectieve relatie kan aantonen met de gedetineerde komt in aanmerking voor deze

gunstmaatregel. Het kan gaan om een echtgenoot of echtgenote, een levenspartner die deel uitmaakt van het gezin, of om een familielid zoals vermeld wordt in artikel 31 van het algemeen reglement. Het kan ook gaan over personen die gedurende minstens zes maanden hun belangstelling voor de gedetineerde hebben betoond en waarvan kan worden uitgemaakt dat hun relatie met de gedetineerde oprecht is.

Een van de belangrijkste uitsluitingsredenen voor het toekennen van ongestoord bezoek is dat na multidisciplinair advies van de psychosociale dienst blijkt dat de persoonlijkheid van een gedetineerde een contra-indicatie vormt. Ik denk dat in dit specifieke geval het administratieve onderzoek dat ik heb bevolen uitsluitel moet brengen of men daarmee voldoende rekening heeft gehouden. Ik deel volledig de mening van collega Van Parys die zegt dat deze gunst op een zorgvuldige en restrictieve wijze benaderd moet worden. In de huidige omstandigheden lijkt het me echter te ver te gaan om alle ongestoorde bezoeken op te schorten wegens dit ene incident in Leuven. Ik wacht het gerechtelijke en het administratieve onderzoek af.

Mijnheer de voorzitter, op het ogenblik dat ik de resultaten van het administratieve onderzoek krijg, zal ik dit mededelen, zodat de bespreking ervan op de agenda van deze commissie kan worden geplaatst. Ik meen dat het incident te zwaarwichtig is om er niet het vereiste belang aan te hechten. Ik ga niet lichtzinnig over deze kwestie. Ik wil hierover kunnen oordelen met de nodige afstand en de nodige nuchterheid. Ik zal op eigen initiatief op deze kwestie terugkomen zodra ik het rapport heb ontvangen.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, misschien was het een goede suggestie van collega Van Parys om deze kwestie te berde te brengen op het ogenblik dat wij onze werkzaamheden aanvatten met betrekking tot het verslag Dupont. Ik denk dat uw initiatief daaraan gekoppeld kan geworden.

09.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, door de vorige sprekers werd gezegd dat onze tonaliteit verschild. Ik heb echter nooit gezegd dat alle gunstmaatregelen zomaar moeten worden afgeschaft. Ik heb nooit gezegd dat dit de evidente conclusie moest zijn van het gebeurde. Ik denk dat onze tonaliteit op heel wat punten gelijklopend was. Ik had het net zo goed als collega Van Parys over de lichtzinnigheid waarmee mensen allerlei faciliteiten krijgen. Mijnheer de minister, het lijkt me evident dat men er alles aan moet doen opdat zeer

gevaarlijke criminelen in de toekomst van dit soort faciliteiten wordt uitgesloten. Ook mensen die absoluut geen kans meer maken op integratie in de maatschappij moeten ervan worden uitgesloten. Het incident in Leuven betrof zo'n concreet geval. Het ging om iemand die herhaaldelijk gruwelijke moorden en moordpogingen gepleegd heeft. Men kan zich toch niet inbeelden dat zo iemand ooit nog in de samenleving wordt losgelaten?

Ik had u duidelijk gevraagd wat u van plan bent. Hoe lang zal die man nog vastzitten? Ziet u een kans dat zo iemand nog op de samenleving losgelaten wordt? U heeft het antwoord in het midden gelaten of u heeft er niet op willen antwoorden. Ik vind dat spijtig, mijnheer de minister. Ik vind dat zware criminelen waarvan het schokkend zou zijn dat ze nog op de maatschappij worden losgelaten, dergelijke faciliteiten per definitie niet meer mogen krijgen. In die zin is het een gunstmaatregel voor mensen die zich op een ordentelijke manier gedragen hebben en ooit nog kunnen integreren in de samenleving. Ik had liever gehoord dat u duidelijk zou zeggen dat die mensen niet meer voor integratie in aanmerking komen, geen gebruik meer kunnen maken van dit soort faciliteiten.

09.05 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, uit dit zwaar incident moeten we een les trekken. Men moet de uiterste zorgvuldigheid aan de dag leggen wanneer men de gunst van het intiem bezoek toelaat. Het enige perspectief van de gunst is de kans en de mogelijkheden tot integratie op termijn.

Een tweede element van conclusie in deze fase van het onderzoek moet zijn dat we veel meer inzicht moeten krijgen in de persoon en de persoonlijkheidsstructuur van dergelijke mensen. Vandaar dat wetenschappelijk onderzoek in die zin belangrijk is. Dit was trouwens ook een van de elementen van de commissie-Dutroux. Wij kunnen die gunst pas toestaan wanneer er maximale garanties zijn dat men geen nadeel kan toebrengen aan anderen die dan slachtoffer worden, zoals in dit geval.

Collega Decroly en ikzelf zullen namens de commissie – als ik zo vrij mag zijn – een wetsontwerp indienen in verband met de rechten en de plichten van de gedetineerden. Ik denk dat het goed is als we dit dossier als casus kunnen gebruiken op basis waarvan we tot een omschrijving kunnen komen van de voorwaarden die moeten gecreëerd worden vooraleer men dit intiem bezoek toestaat. Het uitgangspunt moet zijn

– en ik deel uw mening daarin – dat een dergelijk intiem bezoek een belangrijk element is in de ontwikkeling van de gedetineerde en in de stappen tot integratie die noodzakelijk zijn. Het gaat tenslotte om het omgaan met diegene waarmee men op een bepaald ogenblik zijn plaats in de samenleving zal moeten herinnemen. Vandaar dat het bijzonder jammer is dat men hier op een zeer lichtzinnige manier te werk gegaan is, zeker wanneer er antecedenten waren. Hierdoor heeft men niet alleen risico's genomen ten aanzien van de betrokken persoon, maar ook ten aanzien van het instrument.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de klachten van het psycho-sociaal personeel van het gevangeniswezen" (nr. 4067)

10 Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "les plaintes exprimées par le personnel psycho-social du secteur pénitentiaire" (n° 4067)

10.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het verleden zijn in deze commissie al enkele vragen gesteld over de psychiatrische patiënten in de gevangenis. U heeft onder meer geantwoord dat op langere termijn een actualisering van de wetgeving van 1964 noodzakelijk is. Op kortere termijn hoopt u een deel van de problemen te kunnen afschuiven op de Gemeenschappen door – wat u noemt – de medium risk-patiënten in de gemeenschapsinstellingen te brengen. Ik heb ondertussen vernomen dat wat in de gevangenissen als medium risk geïnterpreteerd wordt, in de gemeenschapsinstellingen aanzien wordt als high risk, als grote risicogeveallen die daar bijna niet behandelbaar zijn. U heeft ook de mogelijkheid naar voren geschoven om personeel en medisch personeel van de psychiatrische klinieken in te huren in de gevangenissen. U zou een soort uitbesteding willen organiseren. U heeft onder meer verwezen naar een proefproject. Op basis van die resultaten zou voortgewerkt worden. Hieromtrent, mijnheer de minister, is reeds ervaring opgedaan in Frankrijk. Daaruit blijkt dat die zaken in de praktijk niet altijd even ernstig genomen worden.

Nogal wat betrokkenen zien het werk in de gevangenis als een bijverdienste. Het engagement bij die mensen ontbreekt vaak om echt werk te maken van hun functie in de

gevangenis, die zij eigenlijk als bijkomstig beschouwen.

Vorige week is opnieuw een klacht naar buiten gebracht van de psychiaters en de psychosociale personeelsleden van het gevangeniswezen. Ik citeer wat daarover is verschenen: "Die nood is al meermaals geklaagd bij een vertegenwoordiger van Justitie. Soms doet zo'n man dan een belofte over meer personeel, maar dan blijkt alweer snel dat het een loze belofte was, terwijl dat personeelstekort nu toch dringend moet worden weggewerkt". Men zegt ook dat de dossiers voor de voorwaardelijke invrijheidsstelling nog kunnen worden voorbereid, maar niet die in verband met de voorlopige invrijheidsstelling, die toch veel talrijker zijn. Ook het waken over mensen die gebruik maken van het elektronisch gevangenissschap lijkt niet meer mogelijk.

De mensen eisen concreet dat het loon beter zou zijn om het beroep terug aantrekkelijk te maken. Men vraagt ook om het personeelskader uit te breiden van 300 naar 400 mensen.

Ik heb een aantal concrete vragen, mijnheer de minister.

Wat antwoordt u op de scherpe grieven en klachten van die personeelsleden? Heeft de minister een verhoging van het loon voor deze mensen gepland zodat dit beroep weer aantrekkelijk kan worden? Zullen de kaders worden uitgebreid, zoals in de praktijk heel hard nodig blijkt?

10.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Laeremans, ik heb de vragen heel goed begrepen, maar uw inleiding niet. U had het over de interneringen en het feit dat de medium risk-patiënten in geval van internering naar de gemeenschappen zouden verhuizen. Dat heeft niet onmiddellijk iets te maken met de kwestie die hier nu ter sprake komt.

De psychosociale diensten van de strafinrichtingen hebben een belangrijke adviesopdracht, zeker inzake maatregelen zoals het penitentiair verlot, de halve vrijheid en de voorlopige en voorwaardelijke invrijheidsstelling. Sedert kort is ook het elektronisch toezicht van toepassing.

De vraag rijst in welke mate de invoering van nieuwe maatregelen ook effectief een verhoging van de werklust veroorzaakt. Een en ander is afhankelijk van de categorie van de gedetineerden waarmee men werkt, van het aantal

gedetineerden dat men krijgt toegewezen, enzovoort.

Vandaag moeten we vaststellen dat vooral de procedure van de voorwaardelijke invrijheidsstelling zeer belastend is voor alle betrokken diensten. Een doorstroming van veroordeelden naar het elektronisch toezicht moet het aantal gedetineerden verminderen. Bijgevolg vermindert ook de werklust van de psychosociale dienst. Ik kan u alleszins meedelen dat op dit ogenblik geen nieuwe opdrachten voor deze dienst worden gepland. Wat dat betreft is geen verzwaaring van de arbeid in het vooruitzicht gesteld door het feit dat er nog een extra categorie aan zou worden toegevoegd.

Voor 2001 werd het aantal psychologen met 16 eenheden opgevoerd. De administratie van de strafinrichtingen heeft al verschillende malen een dossier ingediend voor een uitbreiding van het kader van de psychosociale dienst, waarbij telkens wordt uitgegaan van een ideale casenood, met name 1 intervenant per 20 gedetineerden. De werklust moet echter worden geanalyseerd volgens de activiteiten van de intervenant. Is het een psycholoog of een maatschappelijk assistent? Deze analyse is momenteel in uitvoering. Aan de hand van de resultaten hiervan, zal een kaderuitbreiding van de psychosociale dienst aan de administratie en de budgettaire controle worden voorgelegd. De psychologen en de maatschappelijk assistenten maken deel uit van het federaal openbaar ambt. Hun loon hangt af van het geldelijk statuut van het rijkspersoneel. Ik heb tot nu toe geen moeilijkheden ondervonden om gepast personeel voor de invulling van de betrekkingen bij de psychosociale dienst aan te werven. Dat wijst er duidelijk op dat daar een marktsegment is dat openligt, waarop men postuleert en waarvoor men voortdurend kandidaten vindt.

Ik begrijp voor een stuk de kritiek die wordt geuit, maar we moeten een zekere relativisering durven in te bouwen. Daarmee onderschatten we het probleem niet. Het is in elk geval de bedoeling om aan de hand van de doorlichting die nu wordt doorgevoerd, een werklustmeting effectief te bewerkstelligen, waardoor we op een aanvaardbare en objectieve wijze kunnen aantonen wat men juist nodig heeft.

10.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel met genoegen vast dat u een kaderuitbreiding voorbereidt. U relativeert het probleem om geschikt personeel te vinden. Ik verwijs naar de

grote moeilijkheden in Merksplas waar men voor 200 geïnterneerden slechts over 1 psychiater beschikt. Er is geen sprake van een kaderuitbreiding voor Merksplas. Dit is merkwaardig.

U vond het eigenaardig dat ik een verband leg met de gemeenschappen. In uw antwoorden van 19 december 2000 en 9 januari 2001 op de vragen van de heren Van Hove en Gouty verwijst u echter zelf naar interministeriële gesprekken met Volksgezondheid en met de gemeenschappen. U verwijst eveneens naar uw collega Detienne die bevoegd is voor de instellingen in Doornik, waar u een aantal mensen naartoe wilt schuiven. Uit de contacten met de sector heb ik begrepen dat de mensen die op dit ogenblik in de gevangenis verblijven niet in aanmerking komen om naar de gemeenschapsinstellingen te worden overgeplaatst omdat die instellingen – dit is zeker het geval in Doornik – veel te open en soepel zijn. Het regime is er niet streng genoeg om gevaarlijke mensen binnen te houden. Het lijkt me logisch dat een hervorming van het systeem wordt overwogen waardoor men evolueert naar een gevangenisinstelling uitsluitend voor geïnterneerden. Op die manier kunnen deze mensen op een doeltreffende manier worden geholpen. De huidige opvang in Merksplas zorgt helemaal niet voor een geschikte opvang van deze mensen. Als deze mensen opnieuw vrijgelaten worden, zijn zij niet voorbereid op een herinschakeling in de samenleving en zorgen zij opnieuw voor problemen. Ik hoop dat men op een doordachte manier zal te werk gaan. Deze problematiek kan, mijns inziens, grondiger worden besproken in het licht van de hervorming van de wetgeving inzake de geïnterneerden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "het organiseren van criminele activiteiten vanuit de gevangenis" (nr. 4068)

11 Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'organisation d'activités criminelles depuis les prisons" (n° 4068)

11.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uit krantenartikels van donderdag 22 februari 2001 blijkt dat een Antwerpse portiersbende werd opgerold die in grote mate werd geleid vanuit de gevangenis van Gent waar een Albanese portier gedetineerd werd voor geweldplegingen. De Albanees was het kopstuk

van de bende en gespecialiseerd in het afpersen van discoteken, cafés en eettentent in de buurt van het station van Antwerpen. Volgens de krantenberichten beschikte de man niet alleen over een televisietoestel in zijn cel maar ook over video, een dvd-speler en een draagbare computer. Hij leefde in de meest luxueuze omstandigheden.

Mijnheer de minister, dit deed me denken aan berichten over toestanden in de Zuid-Amerikaanse gevangenissen waar cocaïnekoninkjes hun activiteiten vanuit de gevangenis voortzetten. Van Zuid-Amerika mag men dat verwachten. Dat dit in ons land gebeurt, doet de wenkbrauwen fronsen.

Mijnheer de minister, zijn deze berichten correct? Hoe kunnen gevangenen vanuit hun cel criminele activiteiten voortzetten? Men kan verwachten dat dit binnen de muren of in het peeskamertje gebeurt. Dat men een bende kan leiden die buiten de gevangenis opereert, is bijna onvoorstelbaar. Op welke manier communiceren deze mensen met de buitenwereld? Mogen zij gsm's gebruiken en het internet? Ik kan me moeilijk voorstellen dat dit wordt toegelaten. Hoe komt het dat sommige gevangenen een dergelijk luxueus bestaan kunnen veroorloven? Wordt het bezit en gebruik van bepaalde elektronische toestellen in gevangenissen niet gelimiteerd of aan voorwaarden onderworpen? Wat is uw standpunt terzake? Welke maatregelen hebt u genomen naar aanleiding van deze feiten?

11.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega Laeremans, u zult begrijpen dat ik met betrekking tot de zaak niet op het gerechtelijk onderzoek inga. Dat gerechtelijk onderzoek zal moeten aantonen hoe een en ander verlopen is en hoe het mogelijk is geweest dat bepaalde opdrachten al of niet werden gegeven. Ik zal mij beperken tot hetgeen in het algemeen van toepassing is.

Gevangenen kunnen op drie manieren communiceren met de buitenwereld. Ten eerste, kunnen zij dat via briefwisseling. Daarvoor is een circulaire van 9 juni 1986 van toepassing.

Ten tweede kunnen zij dat via de telefoon die in de gevangenis voorzien is en die zij kunnen gebruiken ingevolge een circulaire van 28 juni 1996.

Ten derde kunnen zij dat via het oude systeem, met name het bezoek, volgens de laatste ministeriële omzendbrief dienaangaande.

Gedetineerden leven niet onder een glazen stolp. Communicatie met de buitenwereld is niet alleen mogelijk, maar gedeeltelijk ook noodzakelijk met het oog op reïntegratie. In sommige omstandigheden is het onvermijdelijk dat – ernstig – misbruik ontstaat; dan moet er opgetreden kunnen worden.

Het gebruik van informatica door gedetineerden op cel en in gemeenschappelijke lokalen, is geregeld in de circulaire van 27 februari 1998. Externe verbindingen of communicatie met andere computers zijn niet toegestaan. De apparaten en de software worden door bemiddeling van de directie aangekocht bij een erkende verdeler op kosten van de gedetineerde zelf ofwel via een huur. Een cd-rom-drive is toegestaan, maar een cd-rom-writer is verboden. Het bezit van gsm-toestellen door gedetineerden is verboden. Daar heb ik in het verleden al op geantwoord. Ondanks het verbod heb ik vastgesteld dat in sommige omstandigheden dergelijke toestellen gevangenen werden binnengesmokkeld.

Daarmee stel ik het probleem in het algemeen. Dat neemt niet weg dat in geval van incidenten, zoals het incident dat nu ontmaskerd is, men wellicht zal moeten overgaan tot het trekken van lessen en het nemen van voorzorgsmaatregelen om te verhinderen dat misbruiken die kunnen ontstaan, ook zouden evolueren tot de proporties die we gekend hebben in de zaak van de afpersing. Ik denk dat we ook hier met een dossier zitten waarbij we gelijkaardige vaststellingen moeten maken als in het dossier dat daarnet is besproken. Ik stel voor dat, wanneer er meer duidelijkheid rond deze zaak komt, deze zaak ook als casus kan worden behandeld.

11.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt uitvoerig geantwoord op de problematiek van de communicatie vanuit de gevangenis naar buiten. U antwoordt geruststellend inzake briefwisseling, telefoon en bezoekrechten. Niettemin zal men zeer waakzaam moeten zijn.

In verband met alle apparatuur die deze mensen zich mogen veroorloven en blijkbaar in de cel mogen bezigen, antwoordt u echter niet zo uitvoerig. Uit krantenberichten begrijp ik dat het om een luxueuze cel ging, waarin kan worden beschikt over zowel een video als een dvd-speler als een draagbare computer. Voor iemand die het hoofd is van een pooierbende en die zware feiten heeft begaan, lijkt dit me wat van het goede te veel. Ik kan begrijpen dat gevangenen in sommige situaties over een tv beschikken, al dan niet op

cel. Daar kan men over discussiëren. Maar luxueuze toestanden zoals ik net opsomde, vind ik onverantwoord. Ik hoop dat u op dit vlak zult optreden. We zullen hierop zeker terugkomen tijdens het debat over het gevangeniswezen, dat binnenkort wordt gehouden.

De **voorzitter**: U zult dan de gelegenheid krijgen om die volgens u "luxueuze" cellen te bekijken. Ik moet eerlijk zeggen dat ik ondanks mijn ervaring die luxe zelf nog niet heb mogen vaststellen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het immobilisme in het onderzoek tegen een maffiaspeurder" (nr. 4071)

12 Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'immobilisme observé dans l'enquête sur un enquêteur spécialisé dans les questions relatives à la mafia" (n° 4071)

12.01 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn aandacht werd getrokken door een bericht in de pers waarin melding werd gemaakt van een onderzoek tegen een speurder die gespecialiseerd is in de strijd tegen de Russische mafia. Men maakte ook melding van het feit dat in dit onderzoek geen enkele vooruitgang wordt boekt.

Dit immobilisme zou leiden tot de toch wel merkwaardige situatie waarbij de betrokken persoon reeds zowat een jaar thuis is en zijn loon krijgt uitbetaald alhoewel hij sinds april van vorig jaar helemaal niet meer werd verhoord of verontrust in het kader van het gerechtelijk onderzoek, noch in het kader van het onderzoek van de inspectiediensten van de federale politie. In dit geval gaat het om de inspectiediensten van de ex-gerechtelijke politie want het gaat klaarblijkelijk om een speurder die destijds tot de gerechtelijke politie behoorde.

De vragen die rijzen naar aanleiding van dit krantenartikel zijn de volgende. Ten eerste, is het juist dat dit onderzoek lijdt aan immobilisme? Is het juist dat de betrokkene sinds april van vorig jaar niet meer werd verhoord of verontrust? Ik zou hierbij een tweetal bedenkingen kunnen maken. Als de man niets kan worden aangerekend dan moet men op een bepaald ogenblik het onderzoek snel en efficiënt kunnen afronden zodat hij zijn opdrachten kan hernemen. Als er evenwel

effectief iets aan de hand is dan meen ik dat het onderzoek heel snel uitsluitel moet bieden zodat de criminaliteit opnieuw kan worden aangepakt.

Er werd trouwens melding gemaakt van het feit dat het Duitse Bundeskriminalamt belangstelling toonde voor dit dossier. De opmerking zou zelfs zijn gemaakt dat dit BKA verwonderd was over de Belgische aanpak en het stilzitten van de onderzoekers. Zij zouden dan ook zelf initiatieven willen nemen om een aantal betrokkenen in het dossier te ondervragen. Dit is uiteraard niet onmiddellijk een pluim op de hoed van de onderzoekers in dit dossier.

Dezelfde vragen gelden uiteraard ten aanzien van het inspectieonderzoek van de federale politie. Gelet op de toch wel bijzonder moeizame opstart van de federale politie rijst de vraag trouwens of deze inspectiediensten op dit ogenblik gewapend zijn om een dergelijk onderzoek goed en grondig te voeren. Naar aanleiding van dit artikel rijst de vraag of de speurders die belast zijn met de strijd tegen de Russische maffia voldoende ruimte en ondersteuning krijgen. Het artikel meldde dat specialisten die belast zijn met de strijd tegen de Russische maffia en behoorden tot de BOB op enkele na zijn vertrokken of op het punt staan om te vertrekken. Als dit wordt bevestigd, is dit uiteraard een bijzonder negatief signaal.

Als dit wordt bevestigd, is dat een bijzonder negatief signaal. Deze vragen moeten een duidelijk antwoord krijgen, zodat wij zicht krijgen op het dossier waarvan sprake en op de wijze waarop mensen moeten functioneren die de heel delicate opdracht krijgen om deze vanuit Rusland georganiseerde criminaliteit aan te pakken.

12.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik herken in deze vraag twee onderdelen. Een onderdeel heeft betrekking op het individuele dossier op zich. Daarover heb ik inlichtingen gevraagd aan het parket-generaal van Brussel. Uit het antwoord kan ik afleiden dat het gerechtelijk onderzoek nog loopt, met alle daaraan verbonden gevolgen. Ik kan mij er slechts toe engageren te blijven aandringen bij het parket-generaal om in elk geval alle mogelijkheden uit te putten om dit onderzoek zijn normaal verloop te laten kennen. Voor het overige is dit onderzoek nog bezig en dus nog niet afgesloten.

Een tweede reeks van vragen heeft betrekking op de algemene aanpak. Vooraleer daarop in te gaan, antwoord ik eerst nog op een punctuele vraag inzake de mogelijke belangstelling van het Duitse Bundeskriminalamt voor dit dossier en de

eventuele verwondering van het BKA over de Belgische aanpak. Het parket-generaal bij het hof van beroep te Brussel zegt dat geen enkel onderzoek van Duitse speurders op Belgisch grondgebied bekend is in het licht van deze affaire. Ik geef u dit antwoord zoals ik het heb gekregen.

Ik kom dan tot de speurders die belast werden met de strijd tegen de Russische maffia en de vraag of zij voldoende ondersteuning en ruimte krijgen. Toen ik gisteren de economisch-financiële sectie van het parket in Parijs bezocht, was ik eerlijk gezegd toch wel verrast over de wijze waarop deze dienst werd gesteund. Men heeft de inspanning gedaan om 30 onderzoeksrechters en evenveel parketmagistraten die zijn gespecialiseerd in economisch-financiële delinquentie en de strijd tegen de georganiseerde misdaad, samen te brengen met specialisten van belastingdiensten, douane, beurs en alle instellingen die ook maar op enige wijze via hun expertise zouden kunnen bijdragen tot het oplossen van de zaken. In een multidisciplinair kader brengt men al deze mensen samen in een pool die dan nog eens extra ondersteuning krijgt van, in Belgische termen, leden van de federale politie. Ik denk dat wij daar alleen nog maar kunnen van dromen in dit land. Dit is een gediversifieerde aanpak. Met de huidige politiehervorming zullen wij deze fenomenen inderdaad ook op die manier moeten bestrijden. De Fransmannen daarentegen waren jaloers op onze evolutie naar een federaal parket. Zij zijn daar nog niet aan toe, maar hopen dat ook op korte termijn te realiseren.

Dan is er de personeelsbezetting van de inspecteurs die zich bezighouden met de problematiek van de Russische maffia. Ik ben ervan overtuigd dat alles in het werk moet worden gesteld om, net als bij andere afdelingen die zich bezighouden met de strijd tegen banditisme en de georganiseerde misdaad, deze eenheden te versterken en te steunen. Als ik daar ben gaan kijken, was dat ook met de hoop dat ook wij daaruit de nodige conclusies kunnen trekken en dat België dezelfde inspanning kan leveren als Frankrijk.

In die omstandigheden hoop ik dan ook dat de strijd tegen de maffia in het algemeen en tegen de Russische maffia in het bijzonder onverminderd kan voortgezet worden. Het blijkt, onder meer ook uit een aantal dossiers in ons land en vooral in de grootsteden dat deze laatste een echte kwaal is, waartegen efficiënt moet kunnen opgetreden worden. Collega Van Parys zal willen begrijpen dat

ik momenteel niet meer over deze zaak individueel kan zeggen maar hij mag er zeker van overtuigd zijn dat ik zal blijven aandringen bij het parket-generaal alles in het werk te stellen om deze zaak grondig uit te klaren.

12.03 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de Minister, ik moet u zeggen dat het antwoord dat u door het parket-generaal in Brussel werd meegedeeld voor mij niet volstaat. Men zegt dat het onderzoek nog niet is afgesloten. De vraag was of het ooit afgesloten zal worden. Dat is toch wel de vraag die men zich bij dit dossier moet stellen. Ik geloof dat, wanneer er elementen zouden zijn, zoals in het artikel, waaruit blijkt dat de betrokkene sinds april 2000 niet werd verhoord, er dan aanleiding is, precies in hoofde van dat parket-generaal om initiatieven te nemen om het dossier naar zich toe te trekken en te laten nagaan of dit inderdaad het geval is. Het fameuze artikel 136bis, ons allen bekend, stelt het parket-generaal precies in staat te vragen dat de KI eventueel initiatieven zou nemen om te zien of in het dossier vooruitgang werd geboekt. Ik moet u dus zeggen dat het antwoord van het parket-generaal totaal onvoldoende is omdat men de instrumenten heeft om initiatieven te nemen.

Mag ik zo vrij zijn u voor te stellen - het is uw bevoegdheid - om het parket-generaal te vragen om in deze van die bevoegdheid gebruik te maken om op die manier na te gaan of dit dossier werkelijk nog vooruitgang wordt geboekt of niet.

In het tweede element van uw antwoord haalt u aan dat er geen onderzoek van het Bundeskriminalamt bij het parket bekend is. Ik neem uiteraard akte van uw antwoord, dit zal mij inspireren om nog wat verder in dit dossier te graven om deze reactie van het parket-generaal in contrast te stellen met de informatie die hieromtrent kan worden verkregen.

Met betrekking tot uw algemeen antwoord, moet ik u zeggen dat ik samen met u droom van de aanpak van de georganiseerde criminaliteit zoals die bijvoorbeeld in Parijs gebeurd maar ik wens toch een antwoord op mijn concrete vraag. Is het juist dat de speurders die belast waren met het onderzoek naar de georganiseerde criminaliteit vanuit Rusland en destijds tot de BOB behoorden, vertrokken zijn of op het punt staan te vertrekken? Ik meen dat dit een heel concrete vraag is, waar ik dan ook een concreet antwoord op wens zodat we minstens wat gerustgesteld worden. Ik hoop dat we dan een signaal zullen krijgen waarop onmiddellijk zal moeten opgetreden worden, in die zin dat we over de nodige capaciteit zullen moeten

beschikken om de georganiseerde misdaad aan te pakken. We kennen de discussie omtrent deze capaciteit en hebben geen garantie, omdat we in het Parlement de controlemogelijkheden niet hebben. Wanneer we dan signalen krijgen, vind ik dat we daar onmiddellijk moeten op reageren. Zoniet falen we in onze opdracht, zowel vanuit het Parlement als controleorgaan, vanuit de minister in zijn functie binnen de uitvoerende macht.

12.04 Minister Marc Verwilghen: Ik denk dat ik daarstraks door mijn bewoordingen ook heb laten verstaan dat ik ook niet tevreden ben met het antwoord dat ik kreeg van het parket-generaal te Brussel en dat ik zal aandringen om duidelijkheid te verkrijgen.

Ten tweede, met betrekking tot de ex-BOB-leden die in deze cel zaten kan ik antwoorden dat deze twee mensen door de politiehervorming naar een andere bestemming aan het vertrekken zijn. We lopen dus het risico dat de cel die daarmee belast was twee van haar steunpilaren verliest. Ik zal daar dus tussenkomen in het federale deel van de politiediensten om alle nodige garanties te verkrijgen dat dit soort onderzoek daadwerkelijk kan worden voortgezet.

12.05 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik denk dat deze discussie noodzakelijk is. Ik wil voor mijn collega's van de meerderheid nog eens benadrukken dat wij bij de bespreking van het federaal parket gewezen hebben op de capaciteit voor gerechtelijke opdrachten, en zeker op de gespecialiseerde mensen. Dit bewijst precies wat nu aan het gebeuren is binnen de federale politie. Men geeft nu de voorrang aan bestuurlijke en administratieve opdrachten. Men vrijwaart echter niet de noodzakelijke mensen voor gespecialiseerde aangelegenheden.

Het gaat hier om twee mensen. Er waren er maar twee, en die worden weggetrokken, terwijl we in Parijs een pool hadden van wel dertig onderzoeksrechters en dergelijke. Collega's van de meerderheid, ik verzoek u toch ook aandacht te besteden aan het enorme probleem dat aan het ontstaan is inzake de terbeschikkingstelling van geschikte mensen in gespecialiseerde onderzoeken. Ik kan hier niet genoeg de nadruk op leggen. Men kan hier grote theorieën verkondigen over de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit, maar als de enige twee gespecialiseerde mensen vertrekken, kunnen we over die strijd beter zwijgen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

*De openbare commissievergadering wordt
gesloten om 16.44 uur.*

*La réunion publique de commission est levée à
16.44 heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

06-03-2001

14:15 uur

mardi

06-03-2001

14:15 heures

INHOUD

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de criminaliteit in mega-dancings naar aanleiding van de Zillion-reportage" (nr. 3511)
Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de terugkeer van Marc Dutroux naar de gevangenis van Aarlen" (nr. 4029)
Sprekers: Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de werkzaamheden van de commissie-Franchimont en de evaluatie van de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek" (nr. 4034)
Sprekers: Geert Bourgeois, Marc Verwilghen, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het vervolgingsbeleid inzake onttrekking van minderjarigen door de ouders en familieoverlating" (nr. 4035)
Sprekers: Geert Bourgeois, Marc Verwilghen, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de drie aan de commissie-Franchimont onttrokken prioriteiten" (nr. 4036)
Sprekers: Geert Bourgeois, Marc Verwilghen, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "het wettelijk minimumkapitaal van NV's en BVBA's" (nr. 4045)
Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de autonome politieafhandeling" (nr. 4047)
Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, minister van Justitie

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Justitie over "de problemen die zich voordoen inzake de evaluatie van magistraten" (nr. 4049)
Sprekers: , Marc Verwilghen, minister van Justitie

SOMMAIRE

Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la criminalité dans les grandes discothèques suite au reportage sur "le Zillion"" (n° 3511)
Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "le retour de Marc Dutroux à la prison d'Arlon" (n° 4029)
Orateurs: Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les travaux de la commission Franchimont et l'évaluation de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction" (n° 4034)
Orateurs: Geert Bourgeois, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la politique de poursuite en matière d'enlèvement d'enfant et d'abandon de famille" (n° 4035)
Orateurs: Geert Bourgeois, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les trois priorités retirées à la commission Franchimont" (n° 4036)
Orateurs: Geert Bourgeois, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le capital minimum légal des sociétés anonymes et sociétés privées à responsabilité limitée" (n° 4045)
Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le traitement autonome des plaintes par les services de police" (n° 4047)
Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "les problèmes qui se présentent à l'évaluation des magistrats" (n° 4049)
Orateurs: , Marc Verwilghen, ministre de la Justice

Samengevoegde mondelinge vragen van - de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de bijzonder gunstmaatregelen voor gevaarlijke criminelen" (nr. 4066) - de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "een poging tot doodslag tijdens een intiem bezoek in de gevangenis van Leuven" (nr. 4070) <i>Sprekers:</i> Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie	11	Questions orales jointes de - M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "les mesures de faveur spéciales dont bénéficient des criminels dangereux" (n° 4066) - M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "une tentative de meurtre au cours d'une visite intime à la prison de Louvain" (n° 4070) <i>Orateurs:</i> Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice	11
Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de klachten van het psychosociaal personeel van het gevangeniswezen" (nr. 4067) <i>Sprekers:</i> Bart Laeremans, Marc Verwilghen, minister van Justitie	13	Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "les plaintes exprimées par le personnel psycho-social du secteur pénitentiaire" (n° 4067) <i>Orateurs:</i> Bart Laeremans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice	13
Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "het organiseren van criminele activiteiten vanuit de gevangenis" (nr. 4068) <i>Sprekers:</i> Bart Laeremans, Marc Verwilghen, minister van Justitie	14	Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'organisation d'activités criminelles depuis les prisons" (n° 4068) <i>Orateurs:</i> Bart Laeremans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice	14
Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het immobilisme in het onderzoek tegen een maffiaspeurder" (nr. 4071) <i>Sprekers:</i> Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie	15	Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'immobilisme observé dans l'enquête sur un enquêteur spécialisé dans les questions relatives à la mafia" (n° 4071) <i>Orateurs:</i> Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice	15

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 06 MAART 2001

14:15 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 06 MARS 2001

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.24 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.

01 Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de criminaliteit in mega-dancings naar aanleiding van de Zillion-reportage" (nr. 3511)

01.01 Tony Van Parys (CVP): De reportage over de Zillion en andere megadancings heeft elkeen verrast.

Hoe reageert Justitie op de criminele feiten die werden getoond en die plaatsvonden in aanwezigheid van minderjarigen?

Hoe worden de misdrijven in megadancings, die enkel grote winst beogen en waarvan minderjarigen het slachtoffer zijn, vervolgd? Krijgen deze misdrijven prioriteit? Is de minister bereid de Dienst Strafrechtelijk Beleid een onderzoeksoopdracht te geven in dit verband? Ook recente drugscontroles waren zeer verontrustend. Op basis van dergelijk onderzoek zouden voorstellen kunnen worden geformuleerd om tot een passend vervolgingsbeleid te komen.

01.02 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): De procureur des Konings te Antwerpen heeft naar aanleiding van de feiten in de reportage op 20 februari een gerechtelijk onderzoek gevorderd wegens aanhitsing tot ontucht en openbare zedenschennis.

Het rechtsgebied Antwerpen geeft prioritair gevolg aan misdrijven in megadancings ten overstaan van minderjarigen. Er gebeuren regelmatig drugscontroles. Er werden daarbij geen schouwspelen vastgesteld als die in de Zillion. Ik ben bereid na te denken over de mogelijke inschakeling van de dienst Strafrechtelijk Beleid, al

La séance est ouverte à 14.24 heures par M. Fred Erdman, président.

01 Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la criminalité dans les grandes discothèques suite au reportage sur "le Zillion"" (n° 3511)

01.01 Tony Van Parys (CVP): Tout le monde a été surpris par le reportage consacré à la discothèque le "Zillion" et à d'autres mégadiscothèques.

Comment le ministre de la Justice réagit-il aux images criminelles qui ont été montrées et aux faits qui se sont déroulés en présence de mineurs ?

A quelles poursuites donnent lieu les délits commis dans des mégadiscothèques qui ne se soucient que de l'aspect lucratif alors que des mineurs en sont les victimes ? La priorité va-t-elle à ces délits ? Le ministre envisage-t-il de charger le service de la politique pénale d'enquêter à ce propos ? De récents contrôles concernant la consommation de drogues se sont également avérés particulièrement inquiétants. Une enquête permettrait de formuler des propositions en vue de la mise en œuvre d'une politique de poursuites adéquate.

01.02 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais) : A la suite des faits présentés le 20 février 2001 dans le reportage concerné, le procureur du Roi d'Anvers a ordonné une enquête judiciaire pour incitation à la débauche et atteinte aux bonnes mœurs.

Dans le ressort d'Anvers, les poursuites dans le cadre de délits commis en présence de mineurs dans des mégadiscothèque sont considérées comme prioritaires. Des contrôles relatifs à la consommation de drogue sont opérés régulièrement. Lors de ces contrôles, les services

heeft het antwoord van de Antwerpse procureur-generaal me gerustgesteld. Vooreerst moet de suggestie echter worden voorgelegd aan het college van procureurs-generaal.

01.03 Tony Van Parys (CVP): Ik ben tevreden over dit antwoord.

Het parket van Antwerpen heeft dus een gerechtelijk onderzoek gevorderd. Wie een kwetsbare groep exploiteert uit winstbejag moet worden vervolgd.

De globale problematiek van criminaliteit in en om megadancings verdient een grondige analyse. Een initiatief gericht naar de dienst Strafrechtelijk Beleid lijkt dus aangewezen. Ik vraag de minister de commissie verder op de hoogte te houden.

Het incident is gesloten.

02 Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de terugkeer van Marc Dutroux naar de gevangenis van Aarlen" (nr. 4029)

02.01 Servais Verherstraeten (CVP): Marc Dutroux is uit het penitentiair centrum van Brugge teruggekeerd naar zijn cel in Aarlen. Na het protest van de Brugse cipiers uiten ook de Aarlense bewakers hun ongenoegen omtrent de onhoudbaar geworden dagelijkse scheldpartijen en vergeldingsacties van Dutroux. De cipiers zijn maar met vijf om hem te bewaken en beschuldigen het bestuur Strafinrichtingen van een te milde houding tegenover Dutroux. Bij elke crisis moeten de cipiers de toelating van de minister afwachten alvorens maatregelen tegen Dutroux te kunnen ondernemen. Waarom is dat zo? Krijgt Dutroux een voorkeursbehandeling en waarom? Hoe denkt de minister tegemoet te komen aan de Aarlense cipiers, en kan het aantal cipiers verhoogd worden naar negen, zoals in Brugge het geval was? Van waar dat verschil in aantal bewakers?

02.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Het beroep van cipier is op zich al erg moeilijk, maar de bewaking van een dergelijke gedetineerde is erg lastig. Ik heb ook alle respect voor het werk dat die cipiers leveren. Terwijl de bewaking van

de police n'ont pas été amenés à constater que des spectacles comme ceux du Zillion avaient été organisés. Je puis envisager de faire éventuellement appel au service de la politique pénale, bien que la réponse du procureur général d'Anvers m'ait rassuré. Toutefois, la suggestion devra préalablement en être faite au collège des procureurs généraux.

01.03 Tony Van Parys (CVP): Votre réponse me réjouit.

Le parquet d'Anvers a donc demandé une enquête judiciaire. Ceux qui abusent de la vulnérabilité d'une catégorie de la population doivent être poursuivis.

Le problème global de la criminalité dans les mégadiscothèques et aux alentours doit faire l'objet d'une étude fondamentale. Aussi me paraît-il indiqué de prendre une initiative pour y associer le service de la politique. Je demanderai au ministre d'informer la commission de la suite réservée à cette affaire.

L'incident est clos.

02 Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "le retour de Marc Dutroux à la prison d'Arlon" (n° 4029)

02.01 Servais Verherstraeten (CVP): Marc Dutroux a quitté le centre pénitentiaire de Bruges pour réintégrer sa cellule à la prison d'Arlon. Après que les gardiens de l'établissement pénitentiaire de Bruges eurent protesté, ceux de la prison d'Arlon ont à leur tour dénoncé les altercations quotidiennes avec Dutroux et les mesures de rétorsion de ce dernier, devenues inacceptables. Les gardiens ne sont que 5 pour le surveiller et ils accusent la direction de l'établissement d'adopter une attitude trop clémentine à son endroit. A chaque crise, les gardiens doivent attendre l'autorisation du ministre pour pouvoir prendre des mesures contre Dutroux. Pourquoi cette attitude? Dutroux bénéficie-t-il d'un régime de faveur et pourquoi? Comment le ministre pense-t-il pouvoir répondre aux attentes des gardiens d'Arlon? Pourrait-on porter à neuf le nombre de gardiens, comme à Bruges? Pourquoi cette différence?

02.02 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): La profession de gardien de prison est déjà très difficile en soi mais la surveillance d'un détenu comme celui-ci constitue une tâche particulièrement ingrate. J'éprouve dès lors le plus grand respect

Dutroux in Aarlen reeds lange tijd op professionele wijze wordt georganiseerd, heeft de kortstondige overbrenging van betrokkene naar Brugge veel commentaar uitgelokt. In Aarlen heeft men het daar moeilijk mee.

Ik verneem van de directeur-generaal van de strafinrichtingen dat beide bewakers die verklaringen hebben gedaan in een aantal kranten vooral misnoegd zijn omwille van de reacties van sommige van hun Brugse collega's.

Op de vraag naar de verhoging van het aantal bewakers ga ik niet in omdat het een aspect betreft van de organisatie van de strafinrichtingen die met de in- en externe veiligheid heeft te maken. Dit moet gevangenis per gevangenis worden bekeken.

Dutroux heeft de Belgische Staat aangeklaagd omdat hij onmenselijk zou behandeld worden. U spreekt van een voorkeursbehandeling. Dutroux is onderworpen aan een aangepast regime. Bepaalde personen kunnen in een eigen regime met veelvuldige controles worden ondergebracht, bijvoorbeeld op grond van hun persoonlijkheid, of omwille van medische redenen. Dutroux heeft zich reeds als een vluchtgevaarlijk individu bewezen. Ik meen dan ook dat de beslissing van de Aarlense gevangenis om hem aan een speciaal regime te onderwerpen, terecht was.

De toestemming van de minister moet niet afgewacht worden alvorens maatregelen tegen Dutroux kunnen worden genomen.

02.03 Servais Verherstraeten (CVP): De lof die de minister uit aan de cipiers van Brugge en Aarlen siert hem. Maar mijn vraag betreffende het aantal bewakers, en met name het verschil tussen de gevangenen van Brugge en Aarlen op dit punt, kreeg nog geen bevredigend antwoord.

02.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De gevangenis beslist hoe de bewaking moet worden georganiseerd. Waarom de bewaking in Brugge zo ruim werd genomen, is mij niet meteen duidelijk. Wellicht is het feit dat hij moest verplaatst worden daarbij een bepalende factor geweest. Dutroux heeft zich in het verleden, toen hij in Neufchâteau zijn dossier wou inkijken, reeds vluchtgevaarlijk getoond.

Het incident is gesloten.

03 Mondelinge vraag van de heer Geert

pour le travail accompli par ces gardiens. Alors que la surveillance de Marc Dutroux à Arlon est organisée depuis longtemps déjà de manière professionnelle, le bref séjour de l'intéressé à Bruges a suscité de nombreux commentaires. A Arlon, cette situation dérange. Le directeur général des établissements pénitentiaires m'apprend que les deux gardiens qui ont fait les déclarations que l'on sait dans plusieurs journaux sont plus particulièrement mécontents de la réaction de certains de leurs collègues brugeois.

Je ne m'abstiendrai de tout commentaire sur la question relative à l'augmentation du nombre des gardiens parce qu'il s'agit d'un aspect concernant l'organisation des établissements pénitentiaires lié à la sécurité interne et externe.

Marc Dutroux, qui se plaint de faire l'objet de traitements inhumains, a poursuivi l'Etat belge en justice. Vous évoquez un traitement de faveur. Marc Dutroux est soumis à un régime adapté. Certaines personnes peuvent être soumises à un régime particulier, assorti de nombreux contrôles, en raison, notamment, de leur personnalité ou de leur état de santé. Marc Dutroux a déjà prouvé que son désir d'évasion fait de lui un individu dangereux. A mes yeux, la décision des autorités de la prison d'Arlon de soumettre Marc Dutroux à un régime spécial était donc parfaitement justifiée.

La mise en place de mesures à l'égard de Marc Dutroux ne requiert pas l'autorisation du ministre de la Justice.

02.03 Servais Verherstraeten (CVP): L'éloge que le ministre fait des gardiens de Bruges et d'Arlon l'honore. Mais je n'ai pas obtenu de réponse satisfaisante à ma question concernant le nombre de gardiens et plus particulièrement concernant la différence qui existe entre les prisons de Bruges et d'Arlon à ce niveau.

02.04 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais): L'établissement pénitentiaire détermine l'organisation de la surveillance. Je ne vois pas directement pourquoi le nombre de gardiens assignés à la surveillance de Dutroux était aussi élevé à Bruges. Le fait qu'il ait dû être déplacé a peut-être été un facteur déterminant. Lorsque, par le passé, Dutroux a demandé à consulter son dossier à Neufchâteau, il s'est déjà avéré que son désir d'évasion fait de lui un individu dangereux.

L'incident est clos.

03 Question orale de M. Geert Bourgeois au

Bourgeois aan de minister van Justitie over "de werkzaamheden van de commissie-Franchimont en de evaluatie van de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek" (nr. 4034)

03.01 Geert Bourgeois (VU&ID): De minister was aanvankelijk niet van plan om het mandaat van de commissie- Franchimont te verlengen. Deze werkt echter intussen in alle stilte voort, zonder dat het Parlement hiervan op de hoogte is. In september 1999 heeft de heer Franchimont aan de minister een verslag uitgebracht. Hoever staat het daarmee?

De commissie is echter nog steeds niet paritair samengesteld na het ontslag van een aantal Nederlandstalige leden. Daarom enkele vragen. Hoeveel Nederlands- en Franstaligen maken deel uit van de commissie- Franchimont? Welke financiële steun kreeg die commissie? Heeft de minister een beslissing genomen inzake de werkzaamheden van de commissie-Franchimont? Welke verdere evaluatie ziet de minister? Kan de minister een stand van zaken meedelen?

03.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De commissie-Franchimont had tot opdracht om de volledige strafwet te herschrijven. Die titanenopdracht werd intussen met een "mini-Franchimont" voorlopig beantwoord. De commissie-Franchimont heeft op dit ogenblik één Nederlandstalig lid te weinig. Daarvoor wordt een vervanging gezocht. Ik heb sedert september 1999 geen nieuwe studies ontvangen. Het document wordt thans herlezen. De commissie vergadert trouwens op 9 maart eerstkomend. De aangelegenheid wordt verder opgevolgd door advocaat-generaal Liégeois. De eerste evaluatie biedt al heel wat stof tot discussie.

03.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Ik maak me wel zorgen omtrent de werkzaamheden van die commissie. Het lijkt niet erg vlot te verlopen. Het project kost vijf miljoen frank per jaar en loopt al tien jaar. Het document van september 1999 wordt nog steeds geëvalueerd. Het zou goed zijn mocht de Kamer die studie kunnen inzien.

03.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De kostprijs van de commissie mag niet worden overdreven. De vertaling is thans nog bezig. Wij willen niet hervallen in de toestand van 1994, toen wij een afschuwelijke vertaling kregen.

ministre de la Justice sur "les travaux de la commission Franchimont et l'évaluation de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction" (n° 4034)

03.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Au départ, le ministre n'avait pas l'intention de prolonger le mandat de la Commission Franchimont. En attendant, cette Commission poursuit ses travaux dans la plus grande discrétion, sans que le Parlement en soit tenu informé. En septembre 1999, M. Franchimont a fait rapport au ministre. Où en sont ces travaux ?

La Commission n'est toutefois pas encore composée paritairement après la démission de plusieurs de ses membres néerlandophones. C'est ce qui m'amène à vous poser quelques questions. Combien de néerlandophones et de francophones compte la Commission Franchimont ? Quel soutien financier a reçu cette Commission ? Le ministre a-t-il pris une décision en ce qui concerne ses travaux ? Comment les choses devraient-elles évoluer, selon le ministre ? Est-il en mesure de nous communiquer un bilan ?

03.02 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais): La Commission Franchimont avait pour mission de réécrire toute la loi pénale. Cette mission titanesque a débouché provisoirement sur un « mini-Franchimont ». Mais il manque actuellement un membre néerlandophone. On cherche aujourd'hui à pourvoir à son remplacement. Depuis septembre 1999, je n'ai pas reçu de nouvelles études. A l'heure qu'il est, le document concerné est à la relecture. La Commission se réunira d'ailleurs le 9 mars prochain. L'avocat général Liégeois suivra l'évolution de ce dossier. Mais la première évaluation pourrait déjà donner lieu à un débat.

03.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Je me fais néanmoins du souci à propos des travaux de la commission, qui ne semblent pas vraiment progresser. Le projet, qui court depuis déjà 10 ans, coûte cinq millions par an. L'évaluation du document de septembre 1999 est toujours en cours. La consultation de cette étude serait utile à la Chambre.

03.04 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais): Il ne faut pas exagérer le coût des travaux de la commission. La traduction n'est pas encore finalisée. Nous voulons éviter la répétition de la situation de 1994, lorsque nous avons reçu une traduction lamentable.

03.05 Geert Bourgeois (VU&ID): De lopende contracten zijn dus opgeschort?

Het incident is gesloten.

04 Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het vervolgingsbeleid inzake onttrekking van minderjarigen door de ouders en familieverlating" (nr. 4035)

04.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Er ontstaat heel wat wrevel omtrent het niet naleven van de onderhoudsplicht. Dat veroorzaakt grote financiële problemen voor heel wat éénoudergezinnen. Terzake verschilt het vervolgingsbeleid van arrondissement tot arrondissement. Sommige parketten treden niet op. Daarom zou ik willen weten hoeveel klachten er in de laatste drie jaren werden ingediend. Hoeveel werden er geseponeerd? Heeft de minister zicht op de reactiesnelheid van de diverse parketten? Vindt hij deze misdrijven prioritair?

04.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Vooreerst valt op te merken dat de cijfers niet het aantal klachten, maar wel het aantal geregistreerde feiten betreffen. Op basis van de gegevens van 553 gemeenten komen we voor 1997 en 1998 op basis van artikel 369bis op respectievelijk 1.490 en 1.361, op basis van artikel 391bis op respectievelijk 1.101 en 929. Op basis van de gegevens van 560 gemeenten komen we voor 1998 en 1999 op basis van artikel 369bis op respectievelijk 1.773 en 1.779 en op basis van artikel 391bis op respectievelijk 957 en 809.

De meest recente statistieken inzake veroordelingen, opschortingen en interneringen zijn van 1996. Inzake het "niet-afgeven van een kind" volgens de artikelen 369bis en 367 van het Strafwetboek waren er 111 veroordelingsbulletins voor 111 veroordeelde individuen en 71 adviezen tot opschorting. Inzake verlating van familie volgens artikel 391bis waren er 747 veroordelingsbulletins voor 741 veroordeelde individuen en 115 adviezen tot opschorting.

De cijfers met betrekking tot het aantal seponeringen op grond van artikel 369bis en 391bis van het Strafwetboek moeten met omzichtigheid worden gehanteerd, wegens de niet volledige integratie van informaticagegevens en wegens niet-uniforme gegevens. Inzake artikel 369bis – het niet-afgeven van kinderen – werden in 1998 7.222

03.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Les contrats en cours ont-ils donc été suspendus?

L'incident est clos.

04 Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la politique de poursuite en matière d'enlèvement d'enfant et d'abandon de famille" (n° 4035)

04.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Le non-respect de l'obligation de verser des aliments suscite bien des frictions et entraîne de sérieux problèmes financiers pour bon nombre de familles monoparentales. La politique en matière de poursuites diffère selon l'arrondissement. Ainsi, certains parquets ne poursuivent pas. Je souhaiterai dès lors connaître le nombre de plaintes déposées au cours des trois dernières années. Combien de ont été classées? Le ministre peut-il nous éclairer sur la rapidité à laquelle les différents parquets réagissent aux plaintes? Le ministre considère-t-il ces délits comme prioritaires?

04.02 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais): Je tiens avant tout à faire observer que les chiffres ne concernent pas le nombre de plaintes mais le nombre de faits enregistrés. Sur la base des données de 553 communes, nous en arrivons pour 1997 et 1998, pour l'article 369bis, à respectivement 1.490 et 1.361 et, pour l'article 391bis, à respectivement 1.101 et 929. Sur la base des données de 560 communes, nous en arrivons pour 1998 et 1999, pour l'article 369bis, à respectivement 1.773 et 1.779 et, pour l'article 391bis, à respectivement 957 et 809.

Les dernières statistiques en matière de condamnations, sursis et internements datent de 1996. En ce qui concerne la non-présentation d'enfant, suivant les articles 369bis et 367 du Code pénal, il y avait 111 bulletins de condamnations pour 111 individus condamnés et 71 avis de sursis. En matière d'abandon de famille, suivant l'article 391bis, il y avait 747 bulletins de condamnations pour 741 individus condamnés et 115 avis de sursis.

Les chiffres relatifs au nombre de classements sans suite fondés sur l'article 369bis et 391bis du Code pénal doivent être utilisés avec prudence en raison de l'intégration incomplète des données informatiques et de données non uniformes. En ce qui concerne l'article 369bis – la non-présentation d'enfants –, 7222 dossiers ont été classés sans

dossiers geseponneerd, in 1999 7.530 en in 2000 6.767. Inzake artikel 391bis – verlating van familie – werden in 1998 2.013 dossiers geseponneerd, in 1999 2.274 en in 2000 1.869.

Ik beschik niet over gegevens inzake de snelheid van reactie van de parketten. Elk geval is uiteraard verschillend. Opeenvolgende maandelijkse klachten werken vaak vertragend en vervalsen ook het aantal seponeringen.

De voorrang die ik aan deze materie hecht, hangt samen met de nieuwe wet houdende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen die op 1 april 2001 van kracht wordt en die een aantal wijzigingen aanbrengt betreffende de niet-afgeving van kinderen. Het nieuwe artikel 431 van het Strafwetboek breidt de bescherming uit tot de leeftijd van 12 jaar, vroeger tot 7 jaar.

Artikel 432 vervangt artikel 369 bis en voegt in paragraaf twee een verzwarende omstandigheid in, bij het vasthouden van een minderjarige tijdens meer dan vijf dagen en bij het vasthouden van een minderjarige buiten het grondgebied van het Koninkrijk. Daaruit blijkt duidelijk de bedoeling van de wetgever om deze feiten te laten vervolgen. Deze aangelegenheid kwam reeds aan bod op het college van procureurs-generaal.

04.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Informatica en statistieken blijven een probleem. De cijfers zijn niet altijd recent. Toch kunnen ze interessant zijn als beleidsondersteuning. Er zijn heel wat seponeringen en de onvrede is dus wellicht niet geheel onterecht.

Ik ben blij dat de minister deze aangelegenheid en de nieuwe wet heeft aangekaart bij het college van procureurs-generaal. Indien nodig zullen de parketten de nodige richtlijnen moeten krijgen om de regelgeving ook in praktijk om te zetten.

04.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De jongste jaren is er heel wat vooruitgang geboekt inzake de betrouwbaarheid van de statistieken. Het NIS is wel vaak erg laat met zijn gegevens. Inzake de seponeringen, plukken we thans de vruchten van het beleid van de jongste jaren.

04.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Er is vooruitgang, maar er loopt nog heel wat mank. Ik verwijs terzake onder meer naar Nederland.

suite en 1998, pour 7530 en 1999 et 6767 en 2000. En ce qui concerne l'article 391bis – abandon de famille - 2013 dossiers ont été classés sans suite en 1998, pour 2274 en 1999 et 1869 en 2000.

Je ne dispose pas de données relatives à la rapidité de la réaction des parquets. Chaque cas est bien sûr différent. Le dépôt de plaintes répétées au cours de plusieurs mois consécutifs a pour effet de ralentir la procédure et donne une image erronée du nombre de classements sans suite.

La prépondérance que j'accorde à cette matière se traduit par la nouvelle loi relative à la protection pénale des mineurs qui entrera en vigueur le 1er avril 2001 et qui apporte quelques modifications en ce qui concerne la non-présentation d'enfants. Le nouvel article 431 du Code pénal étend la protection jusqu'à l'âge de 12 ans au lieu de 7 ans précédemment.

L'article 432 remplace l'article 369bis et ajoute au paragraphe 2 des circonstances aggravantes lorsque le mineur est retenu pendant plus de cinq jours et lorsqu'il est retenu en dehors du territoire du Royaume. Il semble que le législateur ait réellement l'intention de faire poursuivre ces faits. Cette question a déjà été abordée par le collège des procureurs généraux.

04.03 Geert Bourgeois (VU&ID): L'informatique et les statistiques continuent de poser problème. Les chiffres ne sont pas toujours récents mais peuvent servir à l'appui de la politique à mettre en oeuvre. Les classements sans suite sont légion et le mécontentement n'est probablement pas tout à fait illégitime.

Je me félicite de ce que le ministre ait évoqué cette question et la nouvelle loi devant le collège des procureurs généraux. <au besoin, les parquets recevront les directives qui leur permettront de transposer la réglementation dans la pratique.

04.04 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais): La fiabilité des statistiques s'est améliorée au cours des dernières années mais les données de l'INS arrivent souvent avec un retard considérable. En ce qui concerne les classements sans suite, nous cueillons aujourd'hui les fruits de la politique du passé.

04.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Il y a progrès mais les problèmes restent nombreux. Je songe notamment au cas des Pays-Bas.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de drie aan de commissie-Franchimont onttrokken prioriteiten" (nr. 4036)

05 Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "les trois priorités retirées à la commission Franchimont" (n° 4036)

05.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): De regering heeft beslist om een aantal projecten als prioritair te beschouwen. Deze zijn het statuut van de spijtoptanten, anonieme getuigen en de omkering van de bewijslast; de bijzondere opsporingstechnieken en de proactieve recherche en een regeling aangaande informanten.

05.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Le gouvernement a décidé de considérer un certain nombre de projets comme prioritaires. Il s'agit du statut des repentis, des témoins anonymes et du renversement de la charge de la preuve, ainsi que des techniques spéciales de recherche, de la recherche proactive et de la réglementation relative aux informateurs.

Inzake de anonieme getuigen is er intussen advies van de Raad van State op het voorontwerp. Inzake bijzondere opsporingstechnieken zou uw kabinet een eigen voorstel uitwerken omdat u geen genoegen zou nemen met het voorstel van professor Bosly.

En ce qui concerne les témoins anonymes, le Conseil d'Etat a entre-temps rendu son avis à propos de l'avant-projet. Quant aux techniques spéciales de recherche, votre cabinet aurait élaboré sa propre proposition parce que vous ne semblez pas vous satisfaire de la proposition du professeur Bosly.

Wat is de stand van zaken voor elk van de genoemde prioriteiten? Welke bedragen werden tot op heden voor elk van deze uitbestede taken betaald? Zullen de drie prioriteiten kracht van wet krijgen tijdens deze legislatuur?

Quel est l'état de la situation pour chacune des priorités citées ? Quels montants ont-ils été payés jusqu'à présent pour chacune de ces tâches ? Ces trois priorités acquerront-elles force de loi au cours de la présente législature ?

Heeft de minister de omzendbrieven over de bijzondere opsporingstechnieken en de proactieve recherche onderzocht en aangepast?

Le ministre a-t-il examiné et adapté les circulaires relatives aux techniques de recherche spéciales et aux enquêtes proactives?

05.02 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): De term "spijtoptanten" werd inmiddels vervangen door "medewerkers met het gerecht". Het genoemde ontwerp, dat behandeld zal worden op de Ministerraad van 9 maart, regelt het verkrijgen van informatie van deze personen. Bovendien gaat het niet zozeer om een omkering, als wel om een verdeling van de bewijslast, in geval van vermogens die vermoedelijk voortkomen uit zware of georganiseerde criminaliteit.

05.02 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais) : Au terme "repentis" s'est substitué, dans l'intervalle, celui de "collaborateurs de la justice". Le projet déjà cité, qui sera examiné le 9 mars prochain au Conseil des ministres, réglemente l'obtention d'informations par l'intermédiaire de ces personnes. Par ailleurs, il ne s'agit pas tant d'une inversion que d'une répartition de la charge de la preuve, pour des biens patrimoniaux à propos desquels la présomption qu'ils proviennent d'activités liées à la criminalité grave et organisée existe.

Het voorontwerp van wet betreffende de anonieme getuige wordt – na een lichte aanpassing op advies van de Raad van State – in de tweede helft van de maand aan de Ministerraad voorgelegd.

Quant à l'avant-projet de loi relatif aux témoins anonymes, il sera soumis, après une légère modification inspirée par le Conseil d'Etat, au Conseil des ministres au cours de la deuxième moitié de ce mois.

De werkgroep bijzondere opsporingstechnieken komt op 22 en 23 maart samen om een definitieve tekst te schrijven. De studies over de anonieme getuige en de medewerkers met het gerecht kosten samen 2,5 miljoen frank, die over vermogensvoordelen 1,2 miljoen frank.

Le groupe de travail chargé de se pencher sur les techniques spéciales de recherche se réunira les 22 et 23 mars pour rédiger un texte définitif. Les études relatives aux témoins anonymes et aux collaborateurs de la justice représentent, conjointement, un coût de 2,5 millions de francs, celle consacrée aux avantages patrimoniaux, 1,2 millions de francs.

Ik verwacht dat de genoemde voorontwerpen

tijdens deze regeerperiode kracht van wet krijgen. De laatste circulaire van het college van procureurs-generaal over proactieve recherche dateert van 3 mei 2000. Deze circulaire COL 4/2000 werd wetenschappelijk onderbouwd.

Selon mes attentes, les avant-projets de loi précités devraient entrer en vigueur sous la présente législature. La dernière circulaire du collège des procureurs généraux relative à la recherche proactive date du 3 mai 2000. Il s'agit de la circulaire COL 4/2000 qui est fondée sur des travaux scientifiques.

05.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Het wetgevend werk terzake is dringend, kwestie van de bestaande praktijken wettelijk te regelen. Justitie moet gewapend zijn tegen de methoden van de georganiseerde misdaad. Tegelijk moet men de rechtsstaat eerbiedigen.

05.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Il faut d'urgence légiférer, afin de prévoir un cadre légal pour les pratiques existantes. La justice doit s'armer contre les méthodes dont se sert la criminalité organisée, tout en respectant les principes de l'Etat de droit.

05.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De wettelijke basis voor de bijzondere opsporingstechnieken zal de vorm aannemen van een kaderwet. Concretisering van de wet moet in de vorm van uitvoeringsbesluiten, met het oog op soepelheid en vertrouwelijkheid. Voorlopig schept de genoemde circulaire de nodige duidelijkheid.

05.04 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais) : La base légale des techniques de recherche spéciales prendra la forme d'une loi-cadre. Le texte de loi sera ensuite concrétisé par des arrêtés d'exécution, dans un souci de flexibilité et de confidentialité. Pour l'instant, la dite circulaire permet d'éviter l'ambiguïté.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "het wettelijk minimumkapitaal van NV's en BVBA's" (nr. 4045)

06 Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le capital minimum légal des sociétés anonymes et sociétés privées à responsabilité limitée" (n° 4045)

06.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): In een brief aan Unizo laat de minister weten dat hij beslist heeft de bedragen in euro die betrekking hebben op het minimumkapitaal van NV's en BVBA's te verlagen, vermits de invoering van de euro een neutrale operatie moet zijn.

06.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Dans une lettre adressée à Unizo, le ministre indique qu'il a décidé de réduire les montants libellés en euro portant sur le capital minimum des sociétés anonymes et des sociétés privées à responsabilité limitée, le passage à l'euro étant censé être une opération neutre.

Hoeveel zal het nieuwe wettelijk minimumkapitaal bedragen? Kreeg de minister al een positief advies van de bevoegde werkgroep en van de Raad van State?

A combien s'élèvera le capital minimum légal ainsi redéfini ? Le ministre a-t-il déjà reçu un avis positif du groupe de travail compétent et du Conseil d'Etat ?

06.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De precieze bedragen zullen de volgende zijn: artikel 214 van het Wetboek van Vennootschappen, 18.550 euro voor de BVBA's; artikel 390, 18.550 euro voor de CVBA's; artikel 439, 61.500 euro voor de NV's, artikel 665, § 1, eerste lid, 6.150 euro voor vennootschappen met sociaal oogmerk en artikel 794, 6.150 euro voor de landbouwvennootschappen.

06.02 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais) : Les montants exacts seront les suivants : article 214 du Code des Sociétés, 18.550 euros pour les SPRL ; article 390, 18.550 euros pour les SCRL ; article 439, 61.500 euros pour les S .A. ; article 665, §1er, premier alinéa, 6.150 euros pour les sociétés à finalité sociale et article 794, 6.150 euros pour les sociétés agricoles.

Het strategisch comité Admi-euro heeft deze beslissing reeds besproken en zal het dossier verder afhandelen. Het advies van de Raad van State werd nog niet gevraagd, aangezien dit KB zal worden opgenomen in een globaler KB met

Le comité stratégique Admi-euro a déjà examiné cette décision et poursuivra l'examen du dossier. L'avis du Conseil d'Etat n'a pas encore été demandé étant donné que cet arrêté royal sera inclus dans un arrêté royal global où auront été

wijzigingen inzake de omzetting van de frank naar de euro.

06.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Deze piste is inderdaad het meest aangewezen. Er zou snel de nodige duidelijkheid moeten komen voor de vennootschappen.

Het incident is gesloten.

07 Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de autonome politieafhandeling" (nr. 4047)

07.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Reeds geruime tijd geleden is men gestart met autonome politieafhandeling, waardoor de politiediensten een grotere vrijheid genieten om klachten te behandelen, zonder dat deze onmiddellijk aan het parket worden overgemaakt.

Heeft men die werkwijze reeds geëvalueerd? Wordt het systeem uitgebreid? Heeft het al geleid tot meer efficiëntie van de diensten van de procureurs des Koning, wat toch de bedoeling is van deze nieuwe procedure?

07.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De autonome politionele afhandeling (APA) wordt sedert 15 februari 1999 in het hele rechtsgebied van het Gentse hof van beroep toegepast. Dat blijft zo in de toekomst, want de ervaring is gunstig: de werklast van de parketten verminderde aanzienlijk.

Voorts is het APA-systeem inmiddels ook in werking in de arrondissementen Antwerpen en Mechelen. In het arrondissement Turnhout is het ingevoerd bij de rijkswacht. In het arrondissement Hasselt wordt het binnenkort ingevoerd, terwijl men in Tongeren wacht op de nieuwe korpschefs. Ook hier wordt dus positief geëvalueerd en uitbreiding in het vooruitzicht gesteld.

In het rechtsgebied van het hof van beroep van Bergen wordt APA toegepast voor de verkeerswetgeving en eveneens gunstig geëvalueerd. In Luik werd het systeem nog maar pas ingevoerd: het is er te vroeg voor een beoordeling.

Voor Brussel is er nog geen regeling per algemene circulaire. Het taalprobleem is daar niet vreemd aan. Bovendien zou de schaal van het parket een herstructurering meebrengen die met het huidige kader niet haalbaar is. Ook de politiehervorming

intégrées des modifications relatives au passage du franc à l'euro.

06.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Cette piste est effectivement la plus indiquée. Pour les sociétés elles-mêmes, il conviendrait de faire la clarté le plus vite possible.

L'incident est clos.

07 Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le traitement autonome des plaintes par les services de police" (n° 4047)

07.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Cela fait déjà longtemps que l'on a lancé le traitement autonome des plaintes par les services de police. Cette réforme a eu pour effet de laisser davantage de liberté aux services de police dans le traitement des plaintes, celles-ci n'étant plus transmises directement au parquet.

A-t-on déjà procédé à l'évaluation de cette méthode? Ce système sera-t-il étendu? S'est-il déjà traduit par une efficacité accrue au sein des services du procureur du Roi, puisque tel était l'objectif de cette nouvelle procédure?

07.02 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): Depuis le 15 février 1999, le traitement policier autonome (TPA) est appliqué dans l'ensemble de la juridiction de la Cour d'appel de Gand. Cela ne changera pas à l'avenir car cette expérience s'est révélée positive puisque le volume de travail des parkets a considérablement diminué.

Entre-temps, système du TPA est entré en vigueur dans les arrondissements d'Anvers et de Malines. Il a été instauré à la gendarmerie de Turnhout. Sous peu, il s'appliquera aussi dans l'arrondissement de Hasselt tandis qu'à Tongres, de nouveaux chefs de corps sont attendus. Là encore donc, on considère qu'il s'agit d'une évolution positive et on envisage d'appliquer le système.

Dans la juridiction de la Cour d'appel de Mons, le système du TPA est appliqué au dossiers relatifs au code de la route et l'évaluation y est également positive. Le système venant d'être introduit à Liège, il est trop tôt pour se prononcer sur les résultats.

En ce qui concerne Bruxelles, aucune circulaire prévoyant un règlement général n'a encore été envoyée. Les problèmes linguistiques ne sont pas étrangers à cette situation. En outre, l'importance

doorkruist een en ander. Wel zijn er enkele pilootprojecten.

De veralgemening van het gunstig beoordeelde APA-systeem kan niet voor de voltooiing van de politiehervorming. Een grotere efficiëntie bij politie en parket is het uiteindelijke doel.

07.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): De terughoudendheid ten aanzien van APA vanwege bepaalde ressorten is ondertussen gelukkig weggevallen. Ik denk hierbij onder meer aan het ressort Luik. De APA is een verlichting voor het werk van het parket, maar houdt een verzwaring in van het politiewerk. Dat is echter een keuze die gemaakt is en waarvan men de consequenties moet dragen.

Zal de APA voor alle misdrijven worden toegepast, of alleen voor verkeersovertredingen, zoals nu in Bergen het geval is?

07.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Voor zoveel mogelijk misdrijven.

Het incident is gesloten.

08 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Justitie over "de problemen die zich voordoen inzake de evaluatie van magistraten" (nr. 4049)

08.01 De heer Karel Van Hoorebeke (VU&ID): De nieuwe wet op de evaluatie van magistraten houdt het gevaar in dat hij aanleiding kan geven tot een administratieve rompslomp.

Ander zwak punt is dat er noch voor de evaluatoren, noch voor de geëvalueerden in een opleiding voorzien is. Dit zou nochtans nuttig zijn, zeker in het kader van het "functioneringsgesprek".

De gegevens waarover de evaluatoren beschikken, hebben vaak weinig bewijskracht. Schriftelijke bewijzen zijn zeldzaam. Moet de korpsoverste zelf op zoek gaan naar bewijzen?

De indicatoren moeten worden gemotiveerd. Dat is onmogelijk en volgens mij onnodig, tenzij de evaluatie afwijkt.

Het verschil van evaluatie tussen de verschillende

du parquet bruxellois nécessiterait une restructuration qui ne peut être réalisée avec le cadre actuel. La réforme des polices pose aussi certains problèmes à cet égard. Il existe toutefois quelques projets pilotes.

Bien qu'il fasse l'objet d'une appréciation positive, il sera impossible de généraliser le système du TPA avant la clôture de la réforme des polices. L'objectif final est d'accroître l'efficacité de la police et du parquet.

07.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Dans l'intervalle, l'attitude réservée que certains ressorts adoptent à l'égard du traitement policier autonome semble heureusement avoir disparu. A cet égard, je songe notamment au ressort de Liège. Le TPA allège le travail du parquet mais entraîne un surcroît de travail pour les services de police. C'est un choix qui a été fait et dont il faut supporter les conséquences.

Le TPA s'appliquera-t-il à l'ensemble des délits ou uniquement aux infractions au code de la route, comme c'est actuellement le cas à Mons?

07.04 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): Il s'appliquera à un maximum de délits.

L'incident est clos.

08 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "les problèmes qui se présentent à l'évaluation des magistrats" (n° 4049)

08.01 M. Karel Van Hoorebeke (VU&ID): La nouvelle loi sur l'évaluation des magistrats risque de générer des tracasseries administratives.

Autre source de problèmes, la nouvelle loi ne prévoit de formation ni pour les examinateurs, ni pour les examinés. Or, une telle évaluation serait pourtant utile, en particulier dans le cadre de la "discussion de fonctionnement".

Souvent, les données dont disposent les examinateurs manquent de force probante. Les preuves écrites sont rares. Le chef de corps doit-il personnellement rechercher des preuves?

Une motivation est requise, ce qui me paraît impossible, voire inutile, hormis le cas d'appréciations divergentes.

La nouvelle loi ne met pas fin aux différences en

arrondissementen wordt door de nieuwe wet niet tenietgedaan. Dit zal de spanningen blijven veroorzaken. Er is een bestraffing voorzien in geval van slechte evaluatie, maar geen beloning in geval van een zeer goede evaluatie. Moet hieraan niet verholpen worden? Er is evenmin in een mogelijkheid tot hoger beroep voorzien. Er bestaat dus twijfel omtrent het evaluatiedossier.

Waaruit moet dit dossier bestaan op het niveau van de rechtbank en op het niveau van het ministerie van Justitie? Volstaat het niet dat de minister enkel de definitieve evaluatie krijgt, zonder de punten?

Volgens welke criteria dient een vastbenoemde ondervoorzitter geëvalueerd te worden? De indicatoren zijn slechts exemplarisch en variëren per kandidaat. Dit leidt tot ongelijkheid.

Is de minister op de hoogte van de problemen die zich kunnen voordien ingevolge de nieuwe wet op de evaluatie van de magistraten?

Zal de minister concrete maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de magistratuur die evaluatie als positief en billijk ervaart?

08.02 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Ik stel voor te wachten op het verslag van de Hoge Raad voor Justitie. Wel kan ik u reeds schriftelijk enkele elementen van antwoord bezorgen.

08.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Ik ga akkoord met deze suggestie van de minister.

Binnen welk tijdsbestek ziet de minister de afhandeling van de evaluatie van de eerste evaluatieronde?

08.04 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): De Hoge Raad voor de Justitie werkt volop aan die evaluatie en zal er binnenkort mee naar buiten komen.

Het incident is gesloten.

09 **Samengevoegde mondelinge vragen van**
 - de heer **Bart Laeremans** aan de minister van Justitie over "de bijzonder gunstmaatregelen voor gevaarlijke criminelen" (nr. 4066)
 - de heer **Tony Van Parys** aan de minister van Justitie over "een poging tot doodslag tijdens een intiem bezoek in de gevangenis van Leuven" (nr. 4070)

09.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Vorige week heeft een gevangene in Leuven-Centraal bijna

matière d'évaluation observées selon les arrondissements. Des tensions subsisteront donc. Une sanction est prévue en cas d'évaluation négative, mais il n'y a pas de récompense en cas d'évaluation très favorable. Ne faut-il pas remédier à cette situation? Le recours n'a pas davantage été prévu. Le dossier d'évaluation appelle des réticences.

En quoi doit consister ce dossier au niveau du tribunal et au niveau du ministère de la Justice? Si le ministre reçoit uniquement l'évaluation définitive sans la notation, n'est-ce pas suffisant?

Sur la base de quels critères un vice-président nommé à titre définitif doit-il être évalué? Les indicateurs ne sont qu'un exemple et varient d'un candidat à l'autre. Cela crée des inégalités.

Le ministre est-il au courant des problèmes que peut poser la nouvelle loi sur l'évaluation des magistrats?

Le ministre prendra-t-il des mesures concrètes pour veiller à ce que la magistrature considère cette évaluation comme positive et équitable?

08.02 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): Je propose d'attendre le rapport du Conseil supérieur de la justice. Je puis toutefois d'ores et déjà vous communiquer par écrit quelques éléments de réponse.

08.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): J'accepte cette suggestion du ministre de la Justice.

Dans quel délai le ministre pense-t-il que la première phase d'évaluation sera terminée?

08.04 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): Le Conseil supérieur de la Justice se consacre intensivement à cette évaluation et en présentera les résultats prochainement.

L'incident est clos.

09 **Questions orales jointes de**
 - **M. Bart Laeremans** au ministre de la Justice sur "les mesures de faveur spéciales dont bénéficient des criminels dangereux" (n° 4066)
 - **M. Tony Van Parys** au ministre de la Justice sur "une tentative de meurtre au cours d'une visite intime à la prison de Louvain" (n° 4070)

09.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): La semaine dernière un détenu de la prison de Louvain

de kans gezien zijn vriendin om te brengen in de zogenaamde intieme kamer.

Onder welke voorwaarden mag de intieme kamer gebruikt worden? Geldt het recht voor iedere gevangene of is het enkel een gunstmaatregel voor langdurig gestraften? Verschilt de praktijk van gevangenis tot gevangenis? Wordt er geen onderscheid gemaakt naargelang het risicogehalte van de gevangene?

In het geval van de crimineel uit Leuven, spraken de psychiaters over een dodelijk gevaarlijke crimineel? Hoe kon deze man alleen gelaten worden met een vrouw in de intieme kamer?

Hoe lang moet de betrokkene nog zitten? Overweegt de minister maatregelen om deze moordenaar ook na zijn eventuele vrijlating af te zonderen.

Welke lessen trekt de minister uit dit voorval?

09.02 Tony Van Parys (CVP): Een gedetineerde heeft onlangs in de Leuvense centrale gevangenis zijn vriendin ernstig toegetakeld. De dader zou al twee passionele moorden op zijn geweten hebben

Hoe komt het dat intiem bezoek werd toegestaan aan iemand die een veroordeelde dubbele passionele moordenaar is?

Werden wel de nodige voorzorgen genomen, gezien de antecedenten van de betrokkene? Elke vorm van lichtzinnige omgang met deze mogelijkheid tot intiem contact, moet worden vermeden.

Welke conclusies worden uit deze ernstige feiten getrokken?

09.03 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De tonaliteit van de vraagstellers is totaal verschillend. We moeten ons ervoor hoeden het kind niet met het badwater weg te gooien. Dit is het eerste incident in zes maand. Op deelvragen met betrekking tot dit individuele geval zal ik niet ingaan.

Het parket van Leuven heeft een onderzoek geopend. Daarnaast heb ik een administratief onderzoek bevolen. Ik wacht verder op de resultaten van de algemene evaluatie van de maatregel.

De affectieve relaties van gedetineerden worden geregeld bij ministeriële omzendbrief nr. 1715 van 5 juli 2000. Bij het ongestoord bezoek gaat het om de veralgemening van proefprojecten in twee Vlaamse en twee Waalse gevangenissen. Het ongestoord

a failli tuer son amie dans la pièce réservée aux rencontres intimes.

Dans quelles conditions cette pièce peut-elle être utilisée? Chaque détenu a-t-il droit à cette faveur ou est-elle réservée aux détenus condamnés à de longues peines d'emprisonnement? La situation diffère-t-elle en fonction des prisons? Tient-on compte du risque que peut représenter le détenu?

Dans le cas du détenu de Louvain, les psychiatres le qualifiaient d'extrêmement dangereux. Comment cet homme a-t-il pu être laissé seul avec une femme dans la pièce intime?

Combien d'années de prison l'homme en question doit-il encore purger? Le ministre envisage-t-il de prendre certaines mesures à l'égard de cet assassin après son éventuelle libération?

Quelles leçons le ministre tire-t-il de cet incident?

09.02 Tony Van Parys (CVP): Récemment, un détenu de la prison de Louvain a gravement blessé son amie. L'auteur des faits aurait déjà commis deux crimes passionnels.

Comment expliquez-vous que l'on ait autorisé la visite intime pour une personne condamnée pour deux crimes passionnels?

Toutes les mesures de précaution ont-elles été prises, compte tenu des antécédents de l'intéressé? Il faut éviter d'appliquer à la légère cette possibilité de visites intimes.

Quelles conclusions a-t-on tiré de ces faits très graves?

09.03 Marc Verwilghen, ministre (*en néerlandais*): Le ton des auteurs des questions est totalement différent. Prenons garde de ne pas jeter le bébé avec l'eau du bain. Il s'agit du premier incident en six mois. Je ne répondrai pas aux questions qui portent sur des cas individuels.

Le parquet de Louvain a ouvert une enquête. J'ai en outre ordonné une enquête administrative. J'attends les résultats de l'évaluation générale de la mesure.

Les relations affectives des détenus sont réglées par la circulaire ministérielle n° 1715 du 5 juillet 2000. La visite intime est la généralisation de projets pilotes en cours dans deux prisons flamandes et deux prisons wallonnes. La visite

bezoek kan worden toegestaan aan alle gedetineerden die geen verloven genieten en ten vroegste na drie maanden detentie. Iedere persoon – meerderjarig of ontvoegd door het huwelijk – die een duurzame affectieve relatie met de gedetineerde kan aantonen, komt in aanmerking.

Wanneer uit een multidisciplinair advies van de psychosociale dienst blijkt dat de persoonlijkheid van de gedetineerde een contra-indicatie vormt is dit een belangrijke uitsluitingsgrond.

Vooralsnog wacht ik het resultaat van de onderzoeken en van de algemene doorlichting af.

09.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Volgens mij was de tonaliteit van mijn interventie gelijklopend met die van collega Van Parys. Het is uiterst belangrijk dat gruwelijke en meervoudige moordenaars nooit meer op de samenleving worden losgelaten.

Ik betreur dat de minister niet geantwoord heeft op mijn vraag naar de duur van de straf van de dader en naar de gevolgen van zijn misdaad in de intieme kamer op die straftijd.

De intieme kamer moet een gunstmaatregel blijven die men niet aan iedereen toestaat. De crimineel uit Leuven-Centraal komt hiervoor allerminst in aanmerking.

09.05 Tony Van Parys (CVP): De les die we uit dit ernstig incident moeten trekken, is dat men uiterst omzichtig moet omgaan met het instrument van de intieme omgang. We moeten meer inzicht proberen te krijgen in de psyche van bepaalde gevangenen, alvorens men hun de gunst van de intieme omgang toestaat. Wellicht kunnen we deze problematiek integreren in de komende bespreking van het verslag van de commissie-Dupont inzake het statuut van de gedetineerden.

Het incident is gesloten.

10 Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de klachten van het psychosociaal personeel van het gevangeniswezen" (nr. 4067)

10.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Vorige week maakte het psychosociaal personeel van het gevangeniswezen zijn grieven bekend aan het ministerie van Justitie. De betrokkenen klagen over een toenemende takenuitbreiding zonder een parallelle uitbreiding van het personeelskader.

Gevolg is dat voor de dossiers inzake voorlopige

intime peut être accordée aux détenus qui ne bénéficient pas de congés au plus tôt après trois mois de détention. Toute personne – majeure ou émancipée par le mariage – qui peut prouver une relation affective durable avec le détenu entre en ligne de compte.

Si un avis multidisciplinaire rendu par le service psychosocial fait apparaître que la personnalité du détenu constitue une contre-indication, il s'agira d'un motif de refus sérieux.

Pour l'instant, j'attends le résultat des enquêtes et de l'audit général.

09.04 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): J'estime que mon intervention et celle de M. Van Parys avaient la même teneur.

Il est extrêmement important que des assassins récidivistes ayant commis des crimes particulièrement atroces ne puissent plus jamais se retrouver dans la société.

Je regrette que le ministre n'ait pas répondu à ma question relative à la durée de la peine infligée à l'auteur du crime et aux conséquences des faits commis dans la pièce intime sur la durée de cette peine.

L'accès à la pièce intime doit demeurer une mesure de faveur qui n'est pas accordée à tous les détenus. Le criminel détenu à la prison de Louvain ne devait certainement pas bénéficier de cette mesure.

09.05 Tony Van Parys (CVP): La leçon que nous devons tirer de cet incident sérieux est que qu'il faut aborder la question des relations intimes avec une extrême prudence. Nous devons chercher à mieux comprendre le psychisme de certains détenus avant de les autoriser à avoir des relations intimes. Nous pourrions sans doute inscrire cette problématique à l'ordre du jour de la prochaine discussion du rapport de la commission Dupont relatif au statut des détenus.

L'incident est clos.

10 Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "les plaintes exprimées par le personnel psycho-social du secteur pénitentiaire" (n° 4067)

10.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): La semaine dernière, le personnel psycho-social du secteur pénitentiaire a fait part de ses griefs au ministère de la Justice. Les intéressés se plaignent d'une extension constante des tâches qui ne s'accompagne pas d'une extension parallèle du personnel.

Il en résulte que, dans les dossiers concernant les

invrijheidsstelling geen ernstige verslagen meer kunnen worden gemaakt en dat het elektronisch gevangenschapstelsel te weinig kan worden opgevolgd.

Voorziet de minister in een loonsverhoging voor de voornoemde personeelsleden? Zullen de kaders worden uitgebreid?

10.02 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): De psychosociale diensten hebben een belangrijke adviesopdracht inzake het extern statuut van de gedetineerden. Sinds kort werd het elektronisch toezicht ingevoerd. De vraag stelt zich of dit ook een effectieve verhoging van de werklast veroorzaakt. Dat is afhankelijk van het aantal en de categorie gedetineerden waarmee men werkt. Een doorstroming van veroordeelden naar het elektronisch toezicht vermindert het aantal gedetineerden. Alleszins vallen op dit ogenblik geen nieuwe opdrachten te verwachten voor deze dienst.

Voor 2001 werd het aantal psychologen met 16 opgevoerd. De administratie van de strafinrichtingen heeft al herhaaldelijk een dossier ingediend voor uitbreiding van het kader van de psychosociale dienst. Momenteel wordt een analyse van de werklast uitgevoerd aan de hand waarvan een dossier zal worden voorgelegd aan de administratieve en budgettaire controle.

De verloning van de leden van de psychosociale dienst hangt af van het geldelijk statuut van het rijkspersoneel, waartoe zij behoren. Tot op heden heb ik geen moeilijkheden ondervonden om gepast personeel aan te trekken.

10.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Ik stel vast dat de minister een kaderuitbreiding voorbereidt. De minister denkt geen problemen te hebben met het vinden van bijkomend personeel; in Merksplas bleek dat nochtans niet zo gemakkelijk. Ik begrijp dat de huidige gevangenen niet in aanmerking komen om naar een gemeenschapsinstelling te gaan. Daar ben ik blij om. Het is belangrijk om psychiatrische patiënten niet samen te zetten met andere criminelen.

Het incident is gesloten.

11 Mondelinge vraag van de heer **Bart Laeremans** aan de minister van Justitie over "het organiseren van criminele activiteiten vanuit de gevangenis" (nr. 4068)

11.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): De kranten berichtten dat in Antwerpen onlangs een

libérations provisoires, il n'est plus possible d'établir de rapports sérieux et que le suivi requis ne peut être assuré dans le système de la détention électronique.

Le ministre envisage-t-il une hausse de salaire pour les membres du personnel nommés ? Les cadres seront-ils élargis ?

10.02 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais) : Les services psychosociaux remplissent une importante fonction de conseil en ce qui concerne le statut extérieur des détenus. La surveillance électronique a récemment été introduite. Reste à savoir si cette méthode entraînera une augmentation effective de la charge de travail. Cela dépendra du nombre et de la catégorie de détenus concernés. L'application du régime de la surveillance électronique aux nouveaux condamnés diminuera le nombre de détenus. Quoi qu'il en soit, à l'heure actuelle, il ne faut pas s'attendre à ce que ce service soit chargé de nouvelles missions.

Le nombre de psychologues a été augmenté de 16 unités pour 2001. L'administration des établissements pénitentiaires a déposé à plusieurs reprises un dossier demandant l'extension du cadre du service psychosocial. En ce moment, on procède à une analyse de la charge du travail, et en fonction des résultats de cette analyse, un dossier sera soumis au contrôle administratif et budgétaire.

La rémunération des membres du service psychosocial est fonction du statut pécuniaire du personnel de l'Etat, dont ils font partie. Jusqu'à présent, je n'ai pas eu de mal à recruter des collaborateurs adéquats.

10.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Je note que le ministre prépare une extension de cadre. Il estime qu'il n'aura pas de mal à trouver du personnel supplémentaire mais à Merksplas il n'a guère été aisé de trouver du personnel. Je note que les détenus actuels n'entrent pas en ligne de compte pour un établissement communautaire. Je m'en félicite. Il est important que les patients psychiatriques ne se trouvent pas avec d'autres criminels.

L'incident est clos.

11 Question orale de M. **Bart Laeremans** au ministre de la Justice sur "l'organisation d'activités criminelles depuis les prisons" (n° 4068)

11.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Les journaux ont annoncé l'arrestation, à Anvers, d'un

portiersbende werd opgerold die tientallen miljoenen afperste van discotheken, cafés en eettentent in de stationsbuurt. Merkwaardig is dat deze bende geleid werd vanuit de gevangenis, door middel van TV, video en computer. Kloppen die berichten? Hoe is het mogelijk dat gevangenen vanuit hun cel hun criminele activiteiten kunnen voortzetten? Werken zij via GSM of Internet? Is het bezit van elektronische toestellen in gevangnissen gelimiteerd?

11.02 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): Gedetineerden leven niet onder een glazen stolp. Zij communiceren onder meer via briefwisseling, telefoon en bezoek met de buitenwereld. Wat de telefoon betreft, kunnen zij slechts gebruikmaken van de in de gevangenis voorziene telefoontoestellen.

Communicatie met de buitenwereld is nodig voor hun reïntegratie. Misbruiken zijn onvermijdelijk.

Het gebruik van informatica op cel en in gemeenschappelijk lokaal is geregeld bij circulaire van 27 februari 1998, maar externe verbindingen of communicatie met andere computers zijn niet toegestaan. Apparaten en software worden via de directie aangekocht op kosten van de gedetineerde zelf, ofwel gehuurd. Een Cd-rom drive is toegestaan, een Cd-rom writer daarentegen verboden.

Het bezit van een GSM is eveneens verboden. Uit incidenten zoals het vernoemde moeten zeker lessen getrokken worden om misbruiken te voorkomen.

11.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Het antwoord van de minister is geruststellend, maar waakzaamheid blijft geboden.

Toch is het verwonderlijk dat een gevangene in een zogenaamde luxe cel kan beschikken over allerlei elektronische toestellen.

De **voorzitter**: Ik heb nog niet te veel luxecellen gezien.

Het incident is gesloten.

12 **Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het immobilisme in het onderzoek tegen een maffiaspeurder" (nr. 4071)**

12.01 **Tony Van Parys** (CVP): De pers bericht dat het onderzoek tegen een speurder naar de Russische maffia geen vooruitgang boekt. De speurder zou al een jaar thuiszitten, zijn loon uitbetaald krijgen en sinds april 2000 niet meer zijn verhoord. Klopt dit krantenbericht?

gang de portiers die avaient extorqué des dizaines de millions à des discothèques, des cafés et des bistros-restaurants à proximité de la gare. Ce qui est surprenant, c'est que ce gang aurait été dirigé depuis une prison, au moyen de téléviseurs, de vidéos et d'ordinateurs. Est-ce exact ? Comment se fait-il que des détenus puissent poursuivre leurs activités criminelles depuis leur cellule ? Dans les prisons, la possession d'appareils électroniques fait-elle l'objet d'un contrôle ?

11.02 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais): Les détenus ne vivent pas sous une cloche de verre. Ils communiquent avec le monde extérieur, notamment par échange de courrier, par téléphone et lors de visites. En ce qui concerne le téléphone, ils ne peuvent faire usage que des appareils téléphoniques installés dans la prison.

La communication avec le monde extérieur est nécessaire à leur réintégration. Des abus sont inévitables.

L'utilisation de l'informatique dans les cellules et dans un local commun est régie par la circulaire du 27 février 1998 mais des connexions externes ou la communication avec d'autres ordinateurs ne sont pas autorisées. Le matériel et les logiciels sont achetés ou loués par la direction aux frais du détenu. Le lecteur de cédéroms est autorisé mais pas le graveur de cédéroms.

La détention d'un GSM est, elle aussi, interdite.

Il faut très certainement tirer des enseignements d'incidents comme celui-ci pour éviter les abus.

11.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): La réponse du ministre est rassurante mais la vigilance reste de mise.

Il est pour le moins étonnant qu'un détenu puisse disposer de divers appareils électroniques dans une cellule luxueuse.

Le **président**: Je n'ai pas encore vu beaucoup de cellules de luxe.

L'incident est clos.

12 **Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'immobilisme observé dans l'enquête sur un enquêteur spécialisé dans les questions relatives à la mafia" (n° 4071)**

12.01 **Tony Van Parys** (CVP): J'ai appris par la presse que l'enquête sur enquêteur chargé d'un dossier de la mafia russe est dans une impasse. Il semble que cet enquêteur ne travaillerait plus depuis une année tout en touchant sa rémunération et n'aurait plus été interrogé depuis avril 2000.

Heeft het Duitse Bundes Kriminal Amt (BKA) belangstelling voor dit dossier? Heeft het kritiek op de Belgische aanpak? Hoe verloopt het onderzoek door de federale politie? Krijgen de speurders, belast met de strijd tegen de Russische maffia, voldoende ruimte en ondersteuning?

Is het merendeel van de specialisten inzake Russische maffia van de ex-BOB al uit Brussel vertrokken of staan ze op punt dit te doen?

12.02 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): Zoals u weet doe ik geen mededelingen over lopend onderzoek. Het parket-generaal van het hof van beroep te Brussel deelt mee dat geen onderzoek van Duitse speurders op Belgisch grondgebied bekend is in het onderzoek tegen een maffiaspeurder. Zoals bij andere afdelingen die zich bezig houden met banditisme en georganiseerde misdaad, meen ik dat de personeelsbezetting van de inspecteurs die het probleem van de Russische maffia aanpakken, uitgebreid moet worden. Een efficiënt personeelskader zou verdeeld moeten worden over de afdelingen inlichtingen, strafrechterlijke en financiële onderzoeken en de operationele steuneenheden. We zouden moeten kunnen evolueren naar een federaal parket, maar dat is een toekomstdroom. België moet wellicht dezelfde inspanningen leveren als die in Frankrijk werden geleverd. Meer kan ik over de concrete zaak niet meedelen, maar ik blijf bij het parket aandringen op een grondige en spoedige afhandeling.

12.03 **Tony Van Parys** (CVP): Ik neem geen genoegen met het antwoord dat de minister van het parket-generaal gekregen heeft. Zal de zaak ooit worden afgesloten? Er is aanleiding om initiatieven te nemen, vermits de zaak al een jaar stilligt. Artikel 136bis laat aan het parket-generaal toe om initiatieven te nemen. Het beschikt over de instrumenten.

Mijns inziens moet de minister het parket-generaal aanmanen tot actie. De minister zegt dat er geen onderzoek door het Duitse parket bezig is. Ik neem er akte van, maar ga dit grondiger kijken.

Is het juist dat de ex-BOB-ers van Brussel, belast met de bestrijding van de Russische maffia, vertrokken zijn?

De Russische maffia moet met alle middelen bestreden worden, zowel door de uitvoerende als door de wetgevende macht. Daar moeten de nodige mensen en middelen voor worden ingezet.

Cette information est-elle exacte ? Le BKA (Bundeskriminalamt) s'intéresse-t-il à ce dossier ? Critique-t-il l'approche belge ? Comment se déroule l'enquête de la police fédérale ? Les enquêteurs chargés de la lutte contre la maffia russe ont-ils toute latitude d'agir et bénéficient-ils du soutien requis ? La plupart des spécialistes de la maffia russe de l'ancienne BSR ont-ils déjà quitté Bruxelles ou sont-ils sur le point de le faire ?

12.02 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais): Comme vous le savez, je me refuse à faire des déclarations sur une instruction en cours. Le parquet général de la Cour d'appel de Bruxelles communique qu'il n'a pas connaissance d'une enquête menée par des enquêteurs allemands sur le territoire belge dans l'instruction à charge d'un enquêteur chargé de dossiers concernant la maffia. Comme dans d'autres sections ayant pour mission de lutter contre le banditisme et le crime organisé, j'estime que le cadre des inspecteurs en charge du dossier de la maffia russe doit être étendu. Pour être efficace, il faudrait une répartition du cadre du personnel entre la section renseignements, la section enquêtes pénales et financières, et les unités de soutien opérationnel. Nous devrions pouvoir évoluer vers un parquet fédéral, mais cela relève encore de l'utopie. La Belgique devra sans doute fournir les mêmes efforts que ceux que la France a fournis. Je ne peux en dire plus sur cette affaire précise, mais je continuerai d'insister auprès du parquet pour qu'il la traite de manière approfondie et avec célérité.

12.03 **Tony Van Parys** (CVP): La réponse que le ministre a reçue du parquet général ne me satisfait pas. Cette affaire sera-t-elle clôturée un jour ? Conformément à l'article 136bis, l'immobilisme qui la caractérise depuis un an justifierait une initiative du parquet général qui dispose d'instruments à cet effet.

A mon estime, le ministre doit enjoindre le parquet de prendre une initiative. Selon le ministre, aucune enquête du parquet allemand ne serait actuellement en cours. Je prends acte de cette déclaration mais ne manquerai de m'informer plus avant à ce propos.

Est-il exact que les anciens membres de la BSR de Bruxelles, chargés de la lutte contre la maffia russe, sont partis ?

La maffia russe doit être combattue par tous les moyens, par les pouvoirs tant exécutif que législatif. Les moyens humains et matériels nécessaires à cet effet doivent être prévus.

12.04 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*) : Ik ben evenmin gelukkig met het antwoord van het parket-generaal van Brussel. De twee BOB-ers zijn naar een andere cel verplaatst, wat het onderzoek zal bemoeilijken. Ik zal aandringen op een grotere continuïteit.

12.05 **Tony Van Parys** (CVP): Dat is absoluut noodzakelijk. Er is een negatieve evolutie bij de federale politie, waarbij specialisten worden verplaatst. Het mag niet zijn dat de twee BOB-ers die op de hoogte waren van de zaak, worden overgeplaatst.

Het incident is gesloten.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.44 uur.

12.04 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*) : La réponse fournie par le parquet général de Bruxelles ne me satisfait pas davantage que vous. Les deux membres de la BSR ont été mutés vers une autre cellule, ce qui ne facilitera guère l'enquête. J'insisterai pour qu'une plus grande continuité soit assurée.

12.05 **Tony Van Parys** (CVP): Voilà qui est absolument indispensable. La tendance à muter des spécialistes correspond à une évolution négative à la police fédérale. Il est inadmissible que les deux membres de la BSR qui connaissaient le mieux ce dossier aient été mutés.

L'incident est clos.

La réunion publique de commission est levée à 16.44 heures